PROMIN
ПРОМІНЬ

RECEIVED MAY 12 1980

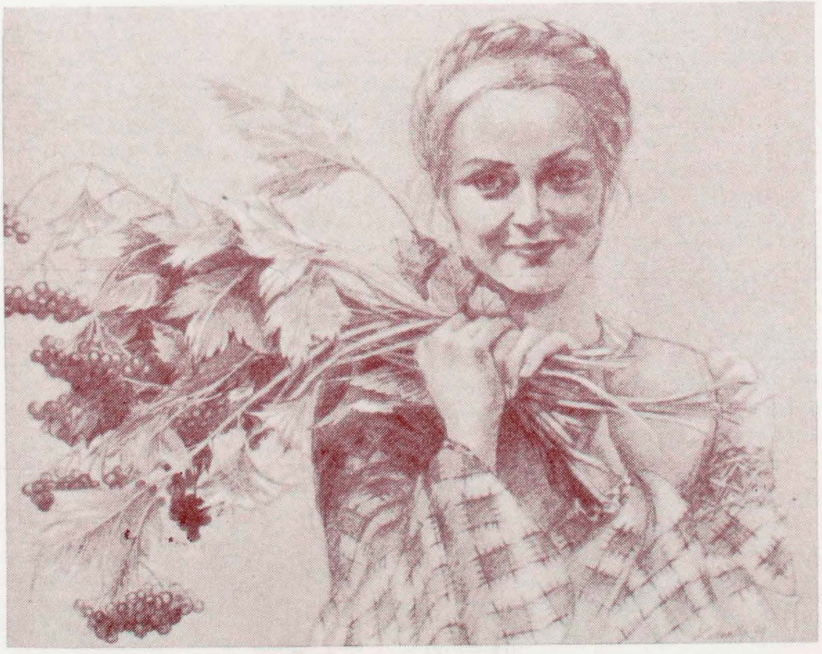

Ч. 5
ТРАВЕНЬ
1980

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ

РІК XXI ТРАВЕНЬ 1980 Ч. 5

Виходить раз у місяць

Видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

PROMIN

No. 5 MAY, 1980 VOL. XXI

Monthly Publication

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Передплата в Канаді	$10.00
Передплата до інших країн	10.00
Поодиноке число	1.00

Передплату висилати на адресу:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

Subscription in Canada	$10.00
Subscription in other countries	10.00
Single copy	1.00

Address:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

В ЦІМ ЧИСЛІ:

Микола Погідний — Мати мрія ... 1
— Великі матері ... 1
Галина Сенишин — Людмила Темертей — мисткиня фолкльорного портрету ... 3
— Місяць травень — місяць СКВУ ... 4
Ксеня Турко — Виклик підростаючого покоління ... 5
Гей Бойл — О, коли б я мав доню! ... 6
Савеля Стечишин — 75-річчя Саскачевану ... 1
Заява Ніни Строкатої на пресконференції на XIII-ій Олімпіяді ... 8
Андрій Качор — За нову й здорову атмосферу нашого життя в родині й в громаді ... 9
З нарад президії Секретаріяту СКВУ ... 12
З. Орест — Музейна сесія під час з'їзду ... 13
Твори філософа Юркевича опубліковані ... 14
Erma Bombeck — When God Created Mothers ... 15
G. Kleiser — Show me how ... 15
Helen Raycheba — Amnesty International ... 16
J. P. McEvoy — If — For Girls ... 17
Музейні вісті ... 18
Маруся Кіщук — Повідомлення ... 19
Відділ для дітей ... 20
Громадська і родинна хроніка ... 21
Річні звіти відділів ... 25
С. Кульба — Довкола дому ... 30
Квіти незабутнім ... 31
При праці для „Променя'' і з листів до редакції ... 32

НА ОБКЛАДИНЦІ — „Калина" — Людмила Темертей
Опис на стор. 3.

ВИДАННЯ, ЩО ЇХ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Блискуча зоря, княжна Анна Всеволодівна, Митр. Іларіон	$ 0.50
Вибране, Г. Мандрика	1.50
Видатні жінки України, Н. Полонська-Василенко	6.00
Довідник про Союз Українок Канади	0.10
Листки взорів з мистецької книжки, хрестиками, явор., низинкою	0.25
Дорогами Сорокріччя, Н. Когуська	1.50
Збірка матеріялів, 100-річчя з дня нар. Лесі Українки	2.50
На крилах пісень, пісні з нотами на слова Лесі Українки	10.00
На Роковини Івана Франка	1.00
П'єса, „За нами, сестри!", Анна Звоздецька	1.50
П'єси для молоді	2.50
Програма для садочків	1.50
Програма для Молодших Відділів СУМК	2.00
Програма на свято Л. Українки і О. Кобилянської	1.00
Програма на свято Св. Миколая	2.50
Про життя і творчість Ольги Кобилянської	0.50
Підручник для Надзірної Ради Молодших Відділів СУМК	7.00
50-річчя здобуття громадських прав Української Жінки, Г. Янішевська	0.75
Статут Союзу Українок Канади	0.25
Твори Лесі Українки, в англійській мові, КУК	7.50
Три сильветки, Л. Білецький	1.50
Українські коляди, С. Яременко	0.75
Українська жінка в хореографії, М. Пастернакова	3.00
Чарівний діямант, М. Погідний-Угорчак	2.00
Юний Скоморох, п'єси для молоді	6.00
Я вернуся, О. Крамар	0.50
Pysanka: Icon of the Universe — Museum U.W.A.C.	3.95
"Ukrainan Canadiana" U.W.A.S.	12.00
The Development of Ukrainian Classical Music, D. Koziy	0.50
Візитівки, з смолоскипом, тузин	1.00
Портрет Лесі Українки	2.00
Картки на листи з конвертами, з смолоскипом, тузин	1.50
Макатки — сувенір з Ювілею 50-ліття Союзу	5.00
Прапорчики, на ньому смолоскип, тризуб, клиновий листок	1.50
„СМОЛОСКИП" — відзнака СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ	7.00
Срібні ложечки, з смолоскипом	9.50
Також маємо серветки, з смолоскипом, добра якість, тузин	1.25

Союз Українок Канади — Едмонтон, Альберта

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

№25 11024 — 82 Ave.,

Edmonton, Alberta T6G 0T2

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

ВЕЛИКІ МАТЕРІ

„Добро народу заховане в душі його членів. Зберігати це добро, розвинути і передати майбутнім поколінням — це святий обов'язок батьків, матерів передусім".

Т. Горохович

Про великих і славних людей знає не лише той народ, до якого вони належать, але відомі вони серед інших народів у світі. Такими людьми є визначні державні мужі, винахідники, високі церковні достойники, політики, письменники, композитори, артисти малярі. Є між славними людьми жінки, які відзначились умовими здібностями, особливими талантами. Але є ще один рід славних людей, про яких світ голосно не говорить, про яких не пишуть часописи й вони самі собі того не бажають. Тими людьми є славні матері, це великі матері, а їх великість проявляється в тих істотах, кому вони дали виховання, в їх дітях, яким матері вклали в душу частину своєї душі.

Щоб бути великою матір'ю, то не конечно треба походити з визначного багатого роду. Великою матір'ю може бути кожна жінка, що має діти, наколи вона усвідомить собі, що в її руках спочиває їх майбутність і що вона може зробити з них найкращих людей для своєї громади, для свого суспільства, для свого народу. А яка мати не хотіла б, щоб її діти були гідними, а то й славними людьми? А для того потрібно пильної праці, уваги та посвяти самої себе. Щоб бути доброю матір'ю це значить не тільки любити свою дитину, але уміти також будувати в дитині добрий характер — це, що ми в наших часах називаємо вихованням. Відомо, що багато визначних і славних людей, які походили з домів не багатих родин, а свої успіхи в житті вони завдячували своїм матерям, які навчили їх бути сильними і творчими.

В наших часах кожна мати має можливість пізнавати і вивчати виховні засоби. Для того є написано багато книжок, про це пишеться в часописах. Різні організації спеціяльно працюють над поширенням знання про виховання. Та ось маємо свято День Матері, на якім кожного року в м. травні підносимо значення материнства. І тут дуже часто це свято розминається зі своїм змістом. Загально є таке розуміння, що це день подяки матерям, день признання за піклування — дякуємо мамам, що вони дітей годували, доглядали, як вони були маленькими, сорочечки їм шили (тепер купують готові) панчішки прали і таке інше. Чомусь таке піклування підносимо як заслуги, а кожна мати виконує це з почуттям материнського щастя. І чи за її радісні хвилини переживань треба подяки?

Щоб оцінювати заслуги мами в День Матері, то треба підносити тільки те, що гідне уваги. Заслуги української матері в тім, коли вона пильно слідкує за удосконаленням вдачі своєї дитини, будує в нім духовий світ майбутньої людини, виховує майбутнього члена суспільства. А коли дитина має природний дар до чогось, а мати зуміє пізнати його, то хай вона буде свідома того, що виховує велику людину.

Свято День Матері є морально будуючим чинником, стимулом духового поглиблення та

Микола Погідний

МАТИ МРІЯ...

Чи мати? Ні, не мати,
Це чарівна фея!
Це наче гомін мітичного Орфея,
Що дельфінів прудких чарував
І їм співав.
Це наче правид, з'ява,
Містерії заграва,
Що роздува вогонь,
Вспокоює неземною тугою.
І чуєш дотик тих теплих долонь
І чуєш її мову, її пісню,
Що вміє пестити й кохати,
Що вспокоює й цілує ніжно,
Як може тільки мати.
Що розкрива твоє минуле
І свою постать, і свої коси,
Турботливе личко й погляд
Що серце прошиба й підносить.
Той погляд, що застряг у віки
І його ніяк не розгадаєш,
Бо він у тобі є!
Її голос, усміх і уста,
Що цілувала Мати.
Її любов, її чуття.
Все це не легко розгадати.

Її слід лишився непомітно,
А все ж вона при мені, моя Фея,
Хоч з'ява її зника безслідно,
Вона завжди є біля мене, Мати-Мрія.

умового розвитку. Воно має силу попровадити суспільства, народи, а навіть і світ до вселюдських ідеалів та Божої справедливости. Особливо потребує такого оновлення сучасний світ з його жорстокими подіями.

Українська мати, якій належиться признання в День Матері, це мати-громадянка. Коли українська мати не цікавиться народньою працею, не є членкою свого суспільства, то який приклад може вона дати своїм дітям? Поставмо собі за приклад таких матерів, як Олена Пчілка. Вона виховала кількоро дітей на найкращих членів свого народу. Вона зуміла влити в їх душу любов до всього, що рідне. Вона була матір'ю найбільшої української поетеси Лесі Українки. Сама ж Олена Пчілка є великою громадянкою і великою матір'ю.

Великою громадською діячкою була Софія Русова, а поруч того була вона великою матір'ю виховницею своїх дітей.

Прем'єр МекКензі Кінґ завдячував своїй матері дуже багато. Вона провадила його в життя від малих літ. В молодім віці вона піддержувала його духову моральну силу та заохочувала його до публічних виступів. Коли МеКензі Кінґ мав виголошувати промову, він запрошував туди свою маму. Опісля вона вказувала на слабші сторони його промови, робила свої замітки і він завжди з вдячністю приймав її критику. Він знав, що вона робить це щиро для його добра. Мати прем'єра Кінґа була великою матір'ю великого чоловіка.

Світової слави артист-маляр Міхель-Анджело висловився так про матір „Чим би чоловік не був, він завдячує те своїй мамі". Яке ж глибоке значення тих слів. Коли ти став великою людиною, то за те подяка твоїй матері.

Можна б навести багато прикладів про матерів великих людей. Вони покладали всі можливі засоби у виховання своїх дітей і за ці заслуги світ їх завжди звеличує. Бо ніхто не має такої сили вирощувати такі великі характери, як мати.

Щоб виховати синів і дочок на гарних людей, то самі матері мусять бути характерними і гарними людьми. Тому то жінки повинні користуватися всіма правами в суспільнім житті. Щоденне життя жінки не вільно обмежувати лише до хатніх порогів. Мати вихователька повинна мати широкий світогляд сама, щоб те знання могла передавати своїм дітям.

ПРИВІТАННЯ

З нагоди 85-річних уродин і 60-річчя священства архипресвітера д-ра С. Савчука, відділ Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки в Давфині, Ман. висловлює щире побажання Отцю Ювілятові за постійну, невтомну і віддану працю.

Шлях Вашої праці в розбудові УГПЦеркви в Канаді, як також для церковно-суспільного життя буде увіковічнене на завжди. Отож просимо приймити наше скромне, але сердечне привітання, а Всевишній Господь нехай держить Вас в своїй опіці.

Залучуємо $10.00 на журнал „Промінь" з нагоди Ювілеїв о. д-ра Савчука.

За відділ,

Текля Шовдра, голова

Марія Білоус, реф. „Променя"

СТИПЕНДІЯ ІМ. ВАДИМА ДОБРОЛІЖА НА 1980 РІК

У вересні 1979-го року стипендію ім. Вадима Доброліжа одержали двоє студентів мистецького факультету з Альбертського університету — Марія Мариняк та Данило Панилик.

У 1979-му році стипендію було збільшено до 600 дол. Отже за рекомендацією журі, до якого належали проф. І. Кейван, магістер Лілея Горняткевич та мисткиня Марлін Калчин, стипендію було призначено і розділено між двома аплікантами.

Управа фонду повідомляє, що зголошення на стипендію вже приймаються. За інформацією і анкетою звертатись на адресу секретарки

VERA BAYRAK
#201, 9737—112 street
Edmonton, Alberta T5K 1L3

Людмила Темертей – мисткиня фолкльорного портрету

Мистецтво, це широко-обіймаюче слово великої ділянки людської художньої творчости. Твори мистецтва поодиноких мистців набирають свого специфічного забарвлення, техніки виконання, уточнення ліній чи попросту кажучи відповідного стилю по якім знавці пізнають чий це твір скульптури, різьби чи малярства. Мистецтво переживало часи не лише свого розквіту, але мало й час декадентства — час різних диструктивних впливів, які спотворювали естетичний вигляд даних мистецьких творів.

Сьогодні мистецтво, а спеціяльно малярство процвітає під впливом різних напрямків і тим самим дає можливість кожному мистцеві виробити свій стиль.

В Монтреалі проживає й творить молода мисткиня Людмила Темертей, яка виробила специфічний лише для неї стиль, який захоплює кожного глядача не лише майстерністю виконання, специфічною тематикою, глибоким знанням фолькльорної ноші й головного убору, але й надзвичайною ніжністю кольориту.

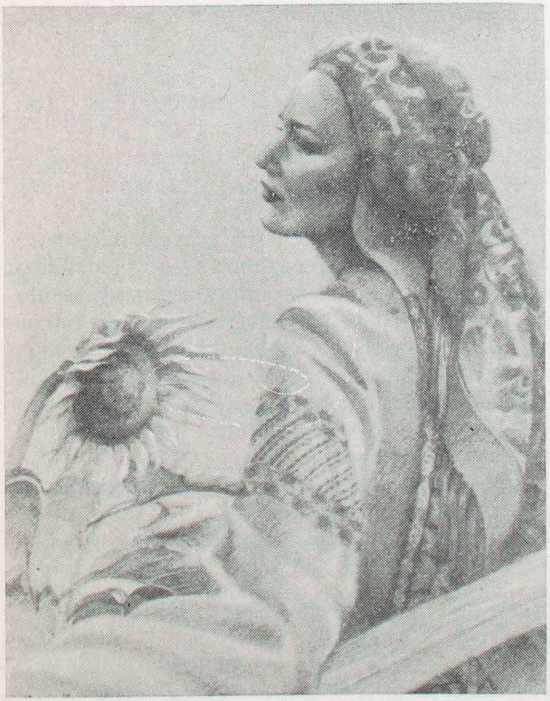

Людмила Темертей — Соняшник

Людмила Темертей — фото

Людмила Темертей народилася 21-ого серпня 1944 р. в Кошицях на Чехословаччині. Від 1950 р. проживає в Монтреалі. Прикладне мистецтво студіювала в „Сир Джордж Віліям" університеті, як також в „Еколь де Боз-Арт". Під час студій отримувала різні нагороди за блискучі успіхи в науці. Опісля доповнила свої студії в Королівській Академії Наук в Брюселі (Бельгія), де спеціялізувалася в графіці й ілюстрації. Після студій вона працювала ілюстраторкою мистецького відділу "McLean Hunter Publication", де в короткім часі отримала позицію заступника директора мистецького оформлення журналу "Chatelain" — французького відділу.

Набувши досвіду Людмила відкрила студію графіки й виконує ілюстрації книжок, картини з українською тематикою, але найбільшого розголосу здобули її надзвичайні портрети фолькльорного характеру. Вона уважає суперреалізм за жанр свого мистецтва. Я додала б від себе ще імпресіонізм, який впливає на глядача своєю чуттєвістю. Людмила мала індивідуальні виставки в Монтреалі, Торонто, Оттаві, Едмонтоні. Всюди ті виставки мали великий успіх, а її картини знаходили дорогу до хат любителів мистецтва.

Людмила також видала цілу серію картокрепродукцій своїх деяких образів, які можна набути по більших українських книгарнях.

В імені — власне тих любителів мистецтва — складаю цею дорогою молодій талановитій, надзвичай працьовитій і тим самим продуктив-

Людмила Темертей — На розмові

ній мисткині багато витривалости й успіхів в її праці для прославлення нашого українського народнього фолькльору усучасниви його в мистецьких портретах у відповідно підібраних чи попросту замовлених моделів.

З під її вправленої руки на картинах в натуральному виді віддзеркалюються обличчя, але що більше увіковічнюються різні зразки народньої ноші й відповідні накриття (убори) голів в своїй мистецькій красі.

ЩАСТИ БОЖЕ!

Галина Сенишин
Монтреал, 20.2.80 р.

Місяць травень – місяць СКВУ

Від декількох літ українська громада у вільному світі переводить у місяці травні збірку на працю СКВУ. Така збірка буде переведена також і в цьому році.

Попередніми літами наша патріотична громада на американському континенті, як і в інших частинах світу, де проживають українці, своїми щедрими пожертвами допомогла нашій громадській надбудові вести важливу й відповідальну роботу в обороні поневоленого українського народу та його права на повну державну незалежність.

Свою діяльність СКВУ мусить продовжувати й далі, бо неволя не скінчилась, русифікація України поглиблюється і нинішній окупантський режим в Україні шляхом безправя і терору змагає до зломання національного духа української нації. Посиленою русифікацією, нищенням української духовости, української культури, окупант старається перетворити український народ на „совєтський народ".

Та мабуть найбільш переконливим доказом значення та живучости СКВУ — це довга та безперервна, лайлива кампанія проти СКВУ, яку проводять офіційні пресові та радієві органи СССР, та яка не припинюється. Такі, здавалось би, літературні органи, як: „Літературна Україна", „Всесвіт", „Жовтень", „Перець" та багато інших республіканських і всесоюзних видань не перестають містити напастливі пашквільні статті проти СКВУ.

Вельмишановні Пані й Панове!

З власного досвіду Ви знаєте, що кожна робота вимагає фінансової підтримки. Так же само вся діяльність СКВУ вимагає значних фондів, головно тепер, коли інфляція значно обнизила вартість гроша.

Ми звертаємося до Вас, що в минулому мали вирозуміння для потреб СКВУ, щоб Ви й цього року прийшли з допомогою СКВУ. Хто ж, як не ми, має прийти з допомогою відповідними матеріяльними засобами нашій репрезентаційній світовій надбудові при виконуванні її відповідальних завдань?

Цього року ми хочемо дальше продовжувати акцію за деколонізацію СССР — останньої колоніяльної імперії, — ми теж плянуємо поробити всі заходи за більше вживання української мови як теж у цьому році будемо старатися реалізувати давніший плян тривалого відзначення голодової облоги України, відмічуючи 50-ліття цього нечуваного російсько-большевицького злочину.

Ми переконані, що наша Громада щиро відгукнеться на цей заклик СКВУ і зложить негайно відповідну пожертву через свої Крайові Установи, як УККА, КУК та інші, що є відповідальними за збіркові кампанії на Фонд СКВУ.

Щиро дякуємо за Вашу пожертву!

Президія
Секретаріяту Світового Конґресу
Вільних Українців

Ксеня Турко

ВИКЛИК ПІДРОСТАЮЧОГО ПОКОЛІННЯ

У теперішній час підростаюче покоління, дитинство, не мало постійних або установлених правил. Але за минулих двадцять років навіть ті кордони, які були, змінилися з такою швидкістю, що дорослі, а особливо батьки, стали безрадні. І не раз нам здається, що вже ніхто сучасної дітвори не розуміє.

Що ж сталося з підростаючим поколінням? Мабуть, те саме, що сталося і з нашим суспільством. Під натиском різних течій філософії, незрозумілих дитинству, традиційні виховні установи і моральні засади потряслися. І тому дім у нашому середовищі вже не є виховавчою установою. Під впливом нової течії, дім став місце перебування.

Д-р Іра Мінтз, психолог із Нью Йорку, каже: „Діти виростають під натиском дуже поширеного насильства, надмірного дозвілля, і надмірного сексуального збудження". У сучасних обставинах діти два роки скоріше дозрівають фізично й ментально. Одинадцятирічна дитина сьогодні не така як одинадцятирічна дитина двадцять років тому. Дехто каже, що це на гірше, а інші кажуть, що це на краще. У кожному разі, сьогодні пересічна дошкільна дитина виховується не під впливом досвіду батьків, а пів впливом телебачення. Сьогоднішня пересічна дитина не слухає батьків, а слухає телевізора. Такі програми часто навчають, як ставити опір суспільно прийнятим авторитетам. Це спонукує дітей росправлятися з найближчим і найважливішим авторитетом, а саме, батьківським.

Діти, тепер, уже в наймолодшому віці ставлять опір усякому авторитетові. Діти, від найменших до найстарших, кажуть, як вони будуть одягатися, чого будуть і чого не будуть навчатися, як будуть проводити свій вільний час, які мають бути в них розвати, які будуть у них друзі і, взагалі, як вони будуть жити. Коли батьки чи старші роблять застереження, звертаються до правил, тоді діти домагаються права голосу в ухваленні таких правил.

Ті часи вже минули, коли можна було сказати дитині гостре „ні, не можна" — і вона послухала. Тепер почуєте „чому ні?" І дитина не послуха, коли не дістане задовільної відповіді на те — „чому ні?" Тепер уже не можна примушувати дітей, тепер треба їх переконувати. Кожну дитину, як одиницю, треба зрозуміти і відповідно до її ментальности виховувати. А виховувати її треба в рідних середовищах, в любові до батьків, до свого народу і церкви.

Оскар Вайлд писав, що „діти починають життя з любов'ю до батьків. Пізніше вони починають судити батьків. Але рідко, може й ніколи, вони не прощають батькам, які їх скривдили".

Часто діти скаржаться, нарікають, що батьки не навчили їх рідної мови, не подбали про національне й духове виховання. А скільки є старих, які оплакують свою долю, що діти забули про них? У нас бракує священиків, українських учителів, працівників по всіх українських установах. Чи це значить, що українська молодь осудила батьків та українське суспільство?

Велика відповідальність падає не тільки на українських батьків, але й на все українське суспільство. Кожний український вчитель, священик, виховник, громадянин повинен почувати себе морально зобов'язаним допомогти виховати українську дитину в українську дусі для українського народу.

Недавно на конференції вчителів у Філядельфії, на якій було 14,000 учасників із США й Канади, д-р Роберт Ньютон, професор педагогічного факультету з університету в Сан Франціско сказав: „Досвід доказує, що виховання дитини на майбутнє примушує нас повернутися до наук про культурні спадщини. Діти, яких батьки прибули до Америки з різних країн світу, мусять мати базу, сильну підставу своєї культури і почуття приналежности до свого народу, щоб нарівні діяти й жити між різними культурами, з якими вони зустрічаються.

Але таке виховання (для української дитини — це виховання в українському дусі) потребує особливого середовища. Коли люди прибували сюди, вони поселялися в малих осередках, часто зі своїми рідними або знайомими. І так створювали національно культурні середовища. У таких середовищах легше було провадити рідні школи і виховувати дітей у національному дусі. Тоді ще й дім мав більший вплив на виховання дітей.

А тепер, продовжує д-р Нютон, ми не мо-

(Докінчення на стор. 6)

Гей Бойл

О, КОЛИ Б Я МАВ ДОНЮ!

Більшість молодих подруж бажає, наколи б Бог обдарував їх якимось паростком, щоб той паросток був сином, а не дочкою.

Це мене дуже дивує.

Скільки властиво часу належить хлопець батькам? П'ять або може шість років.

А потім?

А потім — на яких десять років він робиться дикуном, а на дальших п'ять — задиркуватим напівопереним півником, мовчазним і в собі замкненим, зо всіма хибами й наслідками чисто розумового розвитку.

З дівчиною, дорогі мої батьки, ви одержуєте щось зовсім відмінне. Вона не робитиме вам несамовитих дурниць і не валятиме телеграфних стовпів вашим же родинним автом. З природного покликання вона допомагатиме матері в її родинних клопотах, щоб навчитися своїй природній професії, і свої дитячі інтриґи обмежуватиме на свойому татові.

О, коли б у мене була доня!...

Не роблячи з неї ідола того всього щастя, я б навчав її, що нема жахливішого для цивілізованої людини вигляду від нехлюйної й брудної жінки. Я б не дозволяв їй верещати, чи занадто голосно говорити. Слова Шекспіра: „її голос був завжди тихий і ніжний", були б її гаслом із одним лише винятком — щодо сміху. Жінка, що сміється дзвінко й відкрито, весело й щасливо, може зворушити серце самого короля і може бути певна, що ніколи не залишиться Христовою нареченою...

Я б навчив її шити, куховарити, вишивати й перев'язувати рани, — крім того, трохи музики й мистецтва. Мені хотілося б, що б вона була втіленням жіночости і щоб була дотепна й талановита.

Я дуже хотів би, щоб усі вважали її гарненькою, але щоб нікому не вдалося переконати її, що вона дійсно гарна. І добре було б, щоб вона не зазіхала на ніяку іншу карієру, крім шлюбної.

Але я зробив все можливе, щоб вона вміла сама собі заробляти на життя. Найкраще — як приватна секретарка: ця професія найпереконливіше виявляє, які властиво непотрібні чоловіки...

Я дав би їй згоду, — хоча вона, мабуть, не дуже б її потребувала, — вийти заміж за кого б їй захотілося... аби тільки не за п'яницю!

І коли б уже до того прийшло, то я волів би, щоб вона вийшла заміж за людину заможну, бо ж було б таки справедливо, щоб і я, після всіх тих витрат, що їх вимагає виховання дівчини, мав щось більше, ніж лише оте соціяльне забезпечення на старість...

О, коли б я мав доню!...

ВИКЛИК ПІДРОСТАЮЧОГО ПОКОЛІННЯ

жемо припускати, що такі середовища будуть виникати випадково, ми мусимо їх творити. Ми мусимо творити середовища, де дитина відбувала б приналежність до національної групи, де вона почувала б себе членом великої родини, в якій панує рідна мова, де вона навчилася б історії, традицій і звичаїв свого народу. Такими середовищами мають бути наші рідні школи".

Підростаюче покоління робить нам виклик — дати йому більше незалежности. Ми можемо це зробити тільки тоді, коли ми дамо дітям добре виховання, виховання в українському дусі й свідомості, з почуттям приналежности до українського народу, зі знанням української мови, історії, традицій і звичаїв. Таке виховання, як добрий спасаючий чи рятувальний пояс (сейфті белт) не дозволить їм далеко відбитися від усього рідного, від своїх батьків, своєї церкви та українського народу.

журнал „Рідна Школа"

ЧЕРГОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Черговий 13 Конґрес Українців Канади відбудеться у Вінніпезі в днях 11, 12 і 13 жовтня 1980. Конґрес відбудеться в готелі Вінніпеґ Ін.

Для Паралельних Конференцій: Комітету Українок Канади, Крайового Центру Українських Шкільних Рад, Суспільної Служби, Кооперативної Ради Канади та зацікавлених організацій зарезервовано час в п'ятницю 10 жовтня по полудні і вечером, як і також у неділю 12 жовтня рано.

Савеля Стечишин

75-РІЧЧЯ САСКАЧЕВАНУ

Цього року Саскачеван святкує 75-річчя свого існування як окрема провінція Канади. Цей історичний рік насуває немало рефлексій про ранні піонерські роки, коли українські імігранти масово прибували до Канади й осідалися на цілинних землях Західної Канади. Напевно у старших віком піонерів ще свіжі в пам'яті ті давні переживання.

Сьогодні живемо у вигідних і добре устаткованих модерних домах, користуємося найновішими винаходами в щоденній праці, харчів маємо понад міру. Навіть турбуємося, щоб не переїстися і не потовстіти, шануючи своє здоров'я і модний вигляд. Новий одяг купуємо з кожним періодичним криком моди, а з немодним, але ще добрим убранням не знаємо, що маємо робити. Користуємося літаками й автами. В порівнянні з піонерськими роками, живемо в розкошах. Якщо б колись був хтось все це предсказав, напевно йому б не повірили і сказали б, що він з ума зійшов. Шлях жінки-піонерки не був легкий — недостатки, брак харчів, турботи за здоров'я дітей, важка праця... Осівши в пущі, в лісі, в степу, далеко від найближчого сусіда, без грошей, без необхідного знаряддя розвести господарство, прийшлося найперше збудувати сяку-таку буду, землянку, щоб був захист від негоди. Праця спадала на жінку і дітей, бо чоловік був змушений мандрувати до найближчого міста лісами, мочарами, щоб заробити гроші купити корову, воли, плуг та інші речі першої потреби.

На перших початках не ставало харчів, діти недоїдали, не мали молока, хворіли. Декуди траплялися пошесті — кір, коклюш, дифтерія, а лікарського порятунку ніякого. У деяких місцевостях не було навіть близьких сусідів допомогти в потребі. Слабші діти вмирали. Можна собі уявити, з яким болем серця мати копала гріб на полі для своєї дитини, а батько в той час десь далеко на зарібках. При пологах нераз не було кому допомогти. Знаний випадок, що малолітна дівчина услугувала матері при такій потребі.

З яким трудом приходилося приготовляти землю для посіву! Батько руками викорчовував ліс, жінка й діти витягали коріняки, двигали їх на купи, вирубували корчі, визбирували каміння й звозили в яруги. Нераз тягарі каменюк були далеко понад силу малолітніх дітей. Мозольна праця рік за роком щораз збільшувала посівну площу. І так при всіх сезонових господарських роботах усі члени родини працювали.

Першу хату будували на зразок селянської хати свого села. За основний матеріял служили обтесані з кори кругляки місцевого дерева. Стіни обліплювали глиною, яку жінка й діти місили ногами, додаючи до неї домішку полови й соломи, щоб цупко трималася стіни. Обстановка в хаті така ж, як була в селі. В кутку велика глиняна піч із запічком, на якім діти спали, далі дерев'яне ліжко, зроблене з осикового дерева і вистелене сіном, а так стіл, за столом лави, далі намисник. Долівка покрита підлогою, а під нею льох на картоплю та інші запаси. Дверцята в підлозі творили вхід до льоху.

Між піонерами були добрі майстри. Спільні піонерські труднощі єднали людей, тому при будові хати та господарських будинків одні одним допомагали.

Сьогодні маємо пишні супермаркети з вибагливими продуктами, свіжими овочами й городиною з теплих країн, про що не могло й навіть снитися нікому в піонерських часах. Тоді крамниць поблизу не було. На закупи приходилося їхати до найближчого міста 20 до 50 миль волами. Неодні йшли пішки й верталися з запасами на плечах. Доріг тоді не було ніяких в теперішньому вигляді. Траплялося, що нераз в дорозі блудили. Для сучасної людини, що привикла до джетових літаків і поспішної їзди асфальтовими дорогами автом, годі уявити, що то була за повільна й монотонна їзда волами в таку далеку віддаль.

Картопля і хліб становили підставу харчування піонерів. Згодом коли вже придбали корову, розвели курей і свиней харчування поліпшилося. Вже не бракувало молока, сира, яєць, курятини, сала й свинячого м'яса. На зиму квасили багато капусти. З вирощуванням огірків не велося на початках. У тих часах бували несподівано великі морози навіть у липні. Огірки і фасоля вимерзла. Яке ж то було горе! Згодом люди навчилися пізнавати, коли може бути мороз, і накривали огірки наніч.

Привикнувши в рідному краю до садів, піонери тужили за садовиною. Цей брак доповнювали дикі овочі в лісах — малини, суниці, ка-

лина, черемха. З них робили запаси на зиму. Саскатун і черемх сушили для узвару. Були в лісах різні гриби. Їх збирали, насолювали або сушили.

Хто вмів читати й писати, вважав своїм обов'язком навчити інших. Зимою сходилися сусіди, вчилися українського письма, дітей навчали і так відбувалася домашня школа. Згодом побудовано державні школи, а далі церкви й народні доми. При допомозі українських учителів розвинулася при народних домах культурно-освітня праця й життя в українських околицях набрало українського національного характеру. Українська жінка не відставала, а спільно з своїм чоловіком увійшла в громадське життя і своєю співпрацею вложила свій вклад у розвиток місцевої громади.

Святкуючи 75-річчя Саскачевану і 87-річчя поселення українців в цій провінції, згадаймо наших перших піонерок — наших бабунь і матерів. Шлях їх був важкий. В умовах піонерства вони своєю чулою душею тяжко переживали недостатки, недоживлення й недуги дітей. Мозолями рук і печалем серця вони виточували для нас кращу долю. Передали вони нам у спадщину цінні скарби — рідну мову, пісню, звичаї й традиції, культуру свого народу, рідну церкву. Гідно зберігаймо той скарб і з вдячністю згадуймо українських жінок-піонерок. ЦЕ БУЛИ ЖІНКИ ВЕЛИКОГО ДУХА.

Заява Ніни Строкатої на Пресконференції на XIII-ій Олімпіяді

На пресконференції, яку влаштував „Смолоскип — організація захисту прав людини в Україні" на XIII-ій Зимовій Олімпіяді в Лейк-Плесіді, 18 лютого 1980 р., виступила Ніна Строката-Караванська. Нижче подаємо повний текст її заяви:

„Не сьогодні виникли підстави для заперечень проти спортивної Олімпіяди в Москві — столиці держави, яка систематично порушує людські права своїх громадян, а також і кордони суверенних народів.

Світ виглядає чи то зачарованим розмірами московської імперії чи то заколисаним її демагогічними співами про національно-соціяльну рівність. І компитентні представники держав, народів та рухів надто часто дивляться зачарованими й довірливими очима на піступних московських речників, забуваючи, що мають перед собою речників режиму, який постійно готує замахи на долю народів і цілого світу. Очевидно, так можна пояснити, як сталося, що Москві надано честь бути олімпійським містом 1980-го року.

Москва готуючись до прийому гостей з цілого світу, посилено тренувала кадри тих, які спеціялізувалися на цькуванні людей.

Передолімпійський період в СРСР — це передусім період масових репресій проти громадян, які спроможні витиснути із себе найменше слово правди про режим.

В майбутній олімпійській столиці та на землях поневолених Москвою народів відбуваються труси, арешти, підслухування приватних розмов і навіть переселення тих чиє слово може стати свідоцтвом про репресивно-загарбницький характер режиму.

Світ вже чув про масові арешти учасників гельсінкського руху, про арешти духовних осіб, про виселення з Москви академіка Сахарова.

Найперші арешти щодо членів Гельсінкського руху (1976 р.) накидали думку чи Москва краща від Преторії.

Така аналогія поставала і перед організаторами олімпійських справ, тільки ж здавалось, що то є гріх політизувати спорт.

Зрозумілі намагання спортовців бути поза політикою. Проте неможливо бути поза етикою, а етика Москви це етика загарбника.

Невже потрібна ще й свіжа кров афганських подій, щоб збудити совість світу, приспану в час кривавих подій в Україні, Литві, Латвії, Естонії, Угорщині, Чехословаччині?

Оголосивши Москву олімпійським містом, не згадали тих, хто загинув в наслідок московських репресій та експансій.

То може найсвіжіша кров Афганістану заволає до приспаної совісти і скажемо „НІ!" Олімпіяді в столиці червого фашизму.

Я розумію, що це „Ні!" найважче вимовити тим, хто докладав багато праці, готуючись до Олімпіяди. Але ж це крок не політичний, це крок — етичний і саме тому важний та необхідний, бо якби в світі людей етичні проблеми стали понад усе зникла би небезпека знищення, яка нависла над землею.

Ніна Строката

Іменем Української Гельсінкської Групи".

Лейк-Плесід, 18 лютого 1980 р.

Андрій Качор

За нову й здорову атмосферу нашого життя в родині й в громаді

Як знаємо, кожна людина живе серед природи і серед людей, тобто у т. зв. фізичній атмосфері природи і в суспільно-духовій атмосфері людської спільноти серед якої живе.

Фізична атмосфера — це сумішка газів, які окружують нашу землю; це повітряна поволока нашої землі, яка складається знову з т. зв. тропосфери і стратосфери. Тропосфера — це ця нижня частина атмосфери (около 10 кілометрів заввишки), в якій відбуваються зміни погоди і температури, де виникають хмари, падають дощі, віють вітри і яка має великий вплив на життя людини, рістні і тваринного світу. Ця частина атмосфери — це 78% азоту, 21% кисня і 1% інших газів. Крім цього наша атмосфера насичена ще й водою у виді водяної пари, якої кількість залежить від близькости води, температури і інших фізичних чинників. І всі ці складові чинники тропосфери потрібні для нормального життя нашого земного світу.

Стратосфера — це шар атмосфери, що є над тропосферою, тобто на яких 10 кілометрів над рівнем моря і де тих змін, що їх маємо в тропосфері не спостерігаємо. Ця частина атмосфери, хоч виглядає, що вона не має ніякого відношення до нашого щоденного людського життя, одначе і вона має, що так скажу, своє вище призначення, потрібне для цілости нашої атмосфери.

Але не про цю атмосферу хочу говорити. Про неї хай говорять наші фахівці-природники. Я тільки хочу до неї нав'язати і порівняти нашу родинну загально-громадську атмосферу серед якої всі ми живемо. Атмосферу суспільно-морального характеру, тобто чим живе й дихає наше найближче окруження і який вплив це має на наше родинне і громадське життя.

Цю суспільно-моральну атмосферу нашого окруження також можна поділити на своєрідну тропосферу і стратосферу, або сферу наших матеріяльних щоденних інтересів і духових потреб вищого порядку. Наших прагнень до чогось гарного, шляхетного, Божого . . ., або тільки прагнень фізично-матеріяльного характеру з метою заспокоювати свої пристрасти, налоги і всякі фізично-тілесні забаганки, які не мають ніякого відношення до нашого духового життя.

З досвіду знаємо, що фізична атмосфера може впливати на зміну нашого психічного почуття, мати вплив на нашу активність, або пасивність і на висліди нашої фізичної, чи духової праці. Подібно діє духова атмосфера нашого окруження, залежно від культурної настанови цього окруження, на спосіб нашого життя, на наші зацікавлення наукою, культурою, мистецтвом, політикою, або це окруження нас спростачує і відтягає від усього того, що називаємо культурою людини, чи культурою народу.

Інакше себе почуваємо в задушні гарячі дні, інакше в холодні, або зимні, інакше в теплі соняшні, а ще інакше в дощеві дні. Залежно від погоди, тобто від атмосфери, ми маємо кращий, або гірший настрій, більшу, або меншу охоту до праці, а навіть до самого життя.

Подібно діється з нами, з нашими родинами, з нашими церквами, товариствами, організаціями, клюбами, тобто з нашими більшими, або меншими українськими громадами, коли вони попадають в невідповідну атмосферу, або самі таку створюють і в цій невідповідній задушливій, холодній родинній або громадській атмосфері проводять, або мають проводити своє довше, або коротше життя. Воно буде тяжке, нестерпне і непродуктивне.

***

Спинімося коротко на родині. Що таке родина — спитаймо?

Родина — це батько і мати та діти. Це найменша, але основна клітина суспільности, яка твориться природньо із спільної л ю б о в и чоловіка та жінки, а згодом батька і мами та дітей — їхніх потомків. Родина — це природне здорове, або нездорове, підґрунтя для розвитку високих альтруїстичних почувань, або грубих і примітивних самолюбних навичок і забаганок. У родині треба якнайбільше цієї здорової, теплої, дружньої атмосфери, бо там мають народитися перші і найсильніші почуття любови один до одного: чоловіка до жінки, жінки до чоловіка, їх обох до дітей, дітей до батьків, бо ця любов зроджує почуття обов'язку і відповідальности супроти себе і своєї родини, за нове народжене покоління, яке треба виховати знова так, щоб зберегти свій рід, свою мову, батьківсько-материнську мову, свою українську

культуру, свої звичаї, традиції, свою релігію і все те, що нам передали для збереження і дальшого плекання наші батьки, діди, прадіди...

І знова з досвіду знаємо, які щасливі бувають подружжя, що вміють жити разом у згоді і любові, де діти шанують батьків, а батьки люблять дітей, де від рана до вечора кожний виконує якусь свою працю, свій обов'язок без нарікання і разом тішаться своїми успіхами. Почуття порядку, ладу і погідного настрою в хаті має дуже великий вплив на працю батька, мами, на науку дітей, на зв'язки з сусідами, приятелями, з своєю громадою, із цілим українським народом, з якого ми вийшли, до якого належимо і для якого ми зобов'язані працювати.

Щасливі ті діти, що мають, або мали добрих батьків. Щасливі і батьки, які зуміли у своїй хаті створити теплу родинну атмосферу і в ній виховати своїх дітей так, як і їх виховували їхні батьки. Ця тяглість у родині — це родинна атмосфера і родинна традиція має передаватися з роду в рід.

Щаслива ця родина, що постійно засідає разом до обіду, чи вечері, а зокрема в неділі і свята та разом ділить між собою дні радости, або й горя, вміє собі радити, помагати і разом працювати, разом тішитися, бавитися і по родинному проводити ціле життя.

Такі родини творять здорові основи для своєї церкви, для своїх громадських організацій і товариств, для свого народу. Плекаймо і шануймо такі здорові українські родини, бо їх, на жаль, небагато.

В останніх часах, на світі, й в нас, появилося дуже багато сварливих, недобрих і глупозарозумілих людей, які своєю поведінкою насторожують проти себе і проти свого окруження інших людей. Ці злі люди наперед обмірковують, як, коли і кому зробити якусь прикрість, а сварливі у своїй „гарячці" ніколи не можуть бути поміркованими, вирозумілими і в родині та в громаді роблять тільки клопоту, розбиваючи своєю поведінкою все позитивне й добре. Ці люди в родині і в громаді, свідомо, або несвідомо, створюють погану задушливу, напружену й непевну атмосферу в якій тяжко жити, а ще важче позитивно працювати навіть в найближчому родинному середовищі. А вже про працю тих людей для громади чи народу не може бути мови. Поможім цим людям, коли вони є в нашій родині, стати добрими, несварливими, а коли це неможливе до переведення, то принайменше не втягаймо їх до нашого суспільно-громадського життя, бо вони його самою своєю появою і своєю поведінкою знищать. Це люди, які будуть говорити про потребу організації, про боротьбу з ворогом та будуть сваритися з кожним, що їм не притакує, а самі не вміють (часто й не хочуть) зблизитися до поодиноких членів організованої громади, щоб разом, спільно, для цих, ними голошеними, ідей позитивно працювати. Хтось сказав, що цей тип людей — це „їжаки людської породи". І в цьому, мабуть, багато правди.

***

А тепер ще кілька слів про потребу спокійної й теплої атмосфери в кожній організованій громадській організації, в громаді. Бо що ж таке громада?

Громада — це трохи більша родина. Нею може бути церковна громада, культурно-освітня, або іншого характеру організація, товариство, клюб, як також якесь ідеологічно-політичне, господарсько-кооперативне, чи інше об'єднання.

І так, як до родини належить тато, мама, діти, а далі брати й сестри, так до кожної організованої громади, або товариства належать члени тих організацій, які можуть успішно працювати, або принайменшу працю цієї організації підтримувати, як довго в цій організації панує дружня, родинна атмосфера співпраці і вирозуміння, яка є заохотою для цієї організації працювати, чи до неї належати і її підтримувати морально й матеріяльно.

І тепер, коли ми є при громаді, насувається ще одне питання, а саме: кого можемо зараховувати до української організованої громади і мати надію, що ці люди зуміють створити здорову українську громадську атмосферу?

На мою скромну думку, до української організованої громади можемо зараховувати всіх тих, що:

— належать і ходять до своєї української церкви, зберігають її обряд та релігійні наші традиції;

— належать до своїх українських товариств і організацій і там виконують свої членські обов'язки;

— читають і передплачують українські книжки і часописи та допомагають їх поширювати серед свого найближчого окруження;

— плекають українську мову, зберігають і розвивають українську культуру, українське мистецтво, а зокрема уживають української мови, як розговірної, в своїй родині та своєму товаристві;

— посилають своїх дітей до своїх вечірних,

або недільних, українських Рідних Шкіл, а де таких нема то їх самі організують;

— платять національну вкладку до Комітету Українців Канади, допомагають нашим науковим установам і Світовому Конґресові Вільних Українців ширити про нас у Канаді і про Україну, країну наших батьків і дідів, правду, яку дуже часто наші вороги перед світом закривають, або перекручують;

— що почувають себе українцями, хочуть ними бути, незалежно від того в якій країні вони живуть і яке мають державне громадянство.

Хто цих обов'язків не виконує хоч частинно і хто не хоче в тому дусі працювати, цей, мабуть і сам, не почуває себе членом української організованої громади, а це є перший крок до асиміляції і відщеплення від українського народу. Бо що ж знову таке народ?

Народ — це найвища органічна форма суспільного зв'язку, що твориться на основі свідомого почуття спільного походження, спільного минулого, тобт спільної історії, спільної мови, культури, традицій та спільної мети в державно-політичних змаганнях за своє самостійне життя, як окрема етнічна й національна спільнота. **Спільне минуле і охота творити спільне майбутнє — це той вузол, що в'яже поодиноких людей, поодинокі родини, громади і організації в одну найбільшу родину, якою є кожний зрілий нарід.**

Отож змагаймося, творім і плекаймо в наших родинах і в наших організованих громадах-церквах і товариствах — свою українську здорову й патріотичну атмосферу співжиття і співпраці. Змагаймося за духову настанову до нашого культурного росту, щоб колись наші нащадки не соромилися своїх батьків і не писали про нас так, як це написав наш славний поет О. Олесь про тих зматеріялізованих людей, що заселюють нашу тропосферу і забувають про другу частину атмосфери — стратосферу. О. Олесь цю першу частину заселив жабами, які ніяк не хочуть творити якоїсь духової атмосфери ні в родинах, ні в громаді, а стратосферу заселив орлами, які безнайдійно кликали жаб у небесні простори, до якогось вищого життя, але жаби цього не розуміли. Ось слова поета:

„Та жаби, всі в сітках турбот,
На клект орлячий не зважали,
Жили, плодились і згнивали
В багні смердячому болот.
І, вповні скорботного чуття,
Орли за хмарами літали
І ситих жаб уже не звали
З болот до вищого життя..."

Пробуймо в цій благородній країні, якою для нас є Канада, не тільки „жити, плодитись і згнивати", пристосовуючись до чужої нам атмосфери, а творім у наших родинах і наших громадах нашу, своєрідну, нову українську атмосферу для нашого морального і духового відродження як зрілого й культурного народу, що має свою національну гідність і цю гідність вміє задержати та її оборонити. Будьмо тим, чим ми повинні бути — будьмо народом!

БОГОСЛОВСЬКИЙ ФАКУЛЬТЕТ
Колеґії Св. Андрея в Вінніпезі

оцим проголошує ВПИСИ на курси Теології на 1980/81-ий академічний рік.

Початок навчання: понеділок, 8 вересня 1980 р.
Кінець навчання: п'ятниця, 10 квітня 1981 р.

Богословський факультет Колеґії Св. Андрея провадить курси студій у трьох програмах:

— **Диплом Пастирських Курсів (D.P.T.)** — 2-річна програма для кандидатів старшого віку з належним життєвим та церковно-громадським досвідом.

— **Ліценціят Теології (L.Th.)** — 3-річна програма для кандидатів з матурою чи її відповідником.

— **Бакалавреат Богословія (B.D.)** — 3-річна програма для кандидатів з вищою освітою (університет).

Заввага: Кандидатів, що мають матуру, також приймається на Бакалавреат Богословія; у такому випадку вони студіюють на т. зв. паралельній програмі B.A./B.D. (5 років).

Зголошення просимо висилати на адресу Колеґії Св. Андрея:

ST. ANDREW'S COLLEGE — U. of M.
Faculty of Theology
475 Dysart Road
Winnipeg, Manitoba, Canada R3T 2M7

Мовчанка поневолених народів, розпука всіх тих, що не мають свободи — кличуть із тугою до нас. Багатьма мовами і країнами лунає цей крик чоловіків, жінок і дітей за волею. До США доносяться відчайдушні заклики народів про порятунок від страшної загрози їх свободи. Свобода людства тепер у величезній небезпеці, тиранія загрожує поширенню на увесь світ. Я присягнув перед вівтарем Вічного Бога боротися проти всякої форми будь-якої тиранії над людським духом.

Президент Г. Трумен

З нарад Президії Секретаріяту СКВУ з членами Украньскої Гельсінської Групи

(ІС-СКВУ, Н.Й.) В неділю дня 23-го березня ц.р. з ініціятиви Президії Секретаріяту СКВУ відбулась зустріч з членами ЗП УГГ ген. Петром Григоренком, Леонідом Плющем та Ніною Строкатою. Від Президії Секретаріяту СКВУ брали участь в нараді: Микола Плав'юк, Митрополит Мстислав, Іван Базарко, о. митр. Мирослав Харина, Олександра Ковальська, проф. Богдан Гнатюк, д-р Роман Трач і д-р Володимир Душник як член Комісії Інформаційних Справ. За узгідненням сторін було запрошено Надію Світличну як члена Гельсінкської Групи України.

В часі нарад, які відбулись в приміщеннях Українського Інституту Америки в Ню Йорку, після основного обміну думок над ситуацією в Україні після арештів членів Української Гельсінкської Групи, та про ситуацію, яку переживає українська спільнота вільного світу, учасники нарад ствердили:

1. Українська Гельсінкська Група створена в 1976 р. на чолі з Миколою Руденком розвинула в останніх роках широку діяльність в обороні всіх національних прав українського народу і знайшла піддержку українського народу в Україні, широкий розголос серед народів західного світу та підтримку української спільноти поза межами України.

2. Закордонне Представництво Групи в складі ген. П. Григоренка, Л. Плюща і Н. Строкатої має мандат репрезентувати і захищати інтереси Групи на міжнародному форумі.

3. СКВУ у відповідності до постанов III-го Конґресу підтримає ЗП УГГ в реалізації його мандату.

4. Підготовку ЗП УГГ до Мадридської Конференції та пропоновану Представництвом форму участі в Мадридській Конференції слід розглядати як цінну ініціятиву, яка потребує підтримки з боку української спільноти у вільному світі.

5. КПЛ СКВУ від імені української спільноти вільного світу готує для учасників Мадридської Конференції викривальну документацію про поневолення України.

6. У відповідності із зверненням до СКВУ від Українського Національного Визвольного Руху, Президія Секретаріяту СКВУ розпрацювала широкий плян міжнародної акції за вихід УРСР із складу СРСР.

7. Зауважено, що поміж іменами тих, які підписали перший відомий нам документ Українського Національного Визвольного Руху, є імена членів Української Гельсінкської Групи та Українського Національного Визвольного Руху.

8. ЗП УГГ піддержує заходи СКВУ спрямовані на деколонізацію СРСР і відділення України у вільну суверенну демократичну державу українського народу.

9. Учасники нарад апелюють до загалу української спільноти посилити допомогу акціям Української Гельсінкської Групи, її Закордонного Представництва в обороні поневоленого українського народу і не розтрачувати сил на внутрішні конфлікти й полеміки, які не допомагають створенню солідарного фронту всіх українських сил в боротьбі проти колоніяльного режиму, що поневолює український народ на його власній землі.

З НАРОДНОГО ПРИСЛІВ'Я ПРО МАМУ

Бог не всюди може бути присутнім, тому маму сотворив.

Матірня Молитва і з дна моря витягає.

Мама від Бога, а мачуха від людей.

Не та мама, що вродить, а та що до розуму доводить.

У кого мама рідненька, у того сорочка біленька.

Тільки в світі правди, що рідная мати.

З НАГОДИ ДНЯ МАТЕРІ

З нагоди Дня Матері кладемо китицю квітів на могилу моєї дорогої мами бл. п. Параскевії Михайлюк, яка упокоїлась у липні 1974 р. і також на свіжу могилу мого дорогого батька бл. п. Семена Михайлюка, котрий упокоївся 8 квітня цього року. У їхню світлу пам'ять засилаю $25.00 на прес. фонд журнала „Промінь".

Дорогим родичам вічна пам'ять.

Дочка Анна Стефанюк з родиною, Саскатун

З. Орест

МУЗЕЙНА СЕСІЯ ПІДЧАС З'ЇЗДУ

В днях 2, 3, та 4-го листопада відбувся загальний річний з'їзд СУС на провінцію Саскачеван, в місті Саскатуні. З'їзд відбувався в Катедральній залі УГПЦеркви. В цьому з'їзді взяли участь всі складові організації СУС включно із Українським Музеєм Канади. Спеціяльну увагу було приділено для справ музею, як важливої ділянки нашого життя в сьогоднішніх часах. Марія Ткачук як голова дирекції Українського Музею в Саскатуні відкрила цю сесію і в своїх примітках представила присутнім проблеми, які були і будуть зв'язані з ділянкою різних секторів праць.

Очевидно, що радісним повідомленням було для всіх, що головний Музей Союзу Українок, який сьогодні офіційно має назву Український Музей Канади, вже викінчений і всі працівники вже працюють у новому будинку.

Справа фондів була головною точкою, що відносилось до заборгування будівлі і голова дирекції представила це все в позитивних формах про різні фінансові потреби, за якими Музей буде звертатися до своїх членів та прихильників в майбутньому. Голова дирекції також представила всіх працівників музею; директора Линду Лазарович, Марусю Кіщук як заступницю куратора і нового працівника, недавнього ректора Інституту Могили, Альберта Качковського. Пані Ткачук попросила також до слова повище згаданих працівників.

У свому короткому змістовному слові п. Качковський відмітив, що попередні пожертви на музей були великим зрозумінням української суспільности і праця музею буде напевно успішною, коли борг, що тяжить на новому будинку буде цілковито сплачений. Самий порожній будинок не буде музейним успіхом. Ми ще потребуємо внутрішнього устаткування, необхідних речей для ведення праці. Віримо що майбутня праця — сказав п. Качковський — виправдає всі наші заміри і стане дійсністю українського культурного життя на ниві нашого збереження.

Заступник куратора — Маруся Кіщук — присвятила більше уваги музейним експонатам нашого минулого, як також сьогоднішнім, яке може бути за двадцять чи тридцять років вже нашим минулим. Такі речі як: меблі, речі хатнього ужитку, куховерські, загально господарські, одяг, текстилі, фотографії, документальні папери і т. п., — заявила Маруся — є дорогоцінними речами і нам дуже потрібні для різних експозицій. Вона зробила заклик до присутніх, щоб поглянути в усі „закутки" свого домашнього оточення і дарували такі речі для нашого музею. Є речі, яких вже не можна дістати — сказала Маруся, але можна з таких речей зробити точну копію. Вона дала приклад як одна пані з Ванкуверу, Анна Макар, зробила точну копію стародавнього одягу (сорочки), який виробляли у селі Побережжя околиць Станиславівщини у Західній Україні, і подарувала цю копію сорочки до нашого музею.

Линда Лазарович — директор (куратор) головного Українського Музею в Саскатуні, представила також Анну Михайлюк та Раїну Бойчук, які також є працівниками музею. Анна Михайлюк, як секретарка щоденного запису-прийняття, а Раїна як асистентка кураторських ділянок. Очевидно і пан Василь Лабач, як працівник санітарного порядку. Линда вказала на деякі важливіші точки праці на наступний рік, які відносяться до експозиційної програми. Вона підкреслила важливість членства Музею і закликала присутніх включитися в рух культурно-музейного життя та приєднати якнайбільше членів та прихильників нашого самостійницького середовища.

З музейної сесії пров. З'їзду в Саскатуні. Коло мікрофону промовляє Линда Лазарович — куратор музею, перша справа Марія Ткачук, голова дирекції музею.

З музейної сесії на Пров. З'їзді в Едмонтоні. Промовляє коло мікрофона пані А. Сенів.

В неділю, 4-го листопада по обіді, двері Українського Музею були відкриті для всіх делеґатів та гостей з'їзду СУС. Около 250 осіб мали нагоду оглянути перший раз наш новий музей та тимчасову виставку, яку приготовили працівники музею. Виставка представляла в більшій частині історичні та побутові ілюстровані епізоди українського життя як також оригінальні експонати народного

(докінчення на стор. 14)

Твори філософа Юркевича опубліковані

ВІННІПЕҐ — У травні 1979 р. Колеґія Св. Андрея в Вінніпезі (Гуманістичний відділ якої стає Центром Українських Канадських Студій в афіліяції Манітобського університету) видала, за редакцією прот. С. Ярмуся (професора Колеґії) першу збірку творів Памфіла Юркевича, українського філософа другої половини XIX століття.

У збірку входять десять трактатів філософсько-християнського змісту. Сама ж філософія Юркевича — це своєрідне систематичне філософське оформлення тих психологічних і духових процесів, які були і є двигуном життя і виразником характеру українця від найдавніших часів.

Популярно, мислення й духові пориви Юркевича називають „Філософією серця".

Збірка творів Юркевича — це книга на 928 сторінок, що включає вступну статтю прот. Степана Ярмуся в українській і англійській мовах, на понад 140 сторінок друку.

Крім збірки творів Юркевича, яку видано в російських оригіналах (дуже обмеженим накладом), Колеґія Св. Андрея окремо видала англомовний текст праці С. Ярмуся; ця книжка (80 сторінок) становить наукову інтродукцію до Юркевича і його філософії, і її метою є ознайомлення з цим сектором української культури англомовних читачів.

Український текст студій прот. С. Ярмуся, такого ж формату, видав окремою книжкою Інститут Дослідів Волині.

Памфіл Данилович Юркевич народився в родині православного священика на Полтавщині 16 лютого 1826 р. По закінченні богословської і філософської освіти, він був професором філософії в Київській Духовній Академії, а згодом у Москві, де й помер 4 жовтня, 1874 р. Глибока християнська віра Юркевича й наука про людину як про унікальну цінність і гідність осамітнили філософа, ввели його в довгу боротьбу з російськими революціонер-демократами й матеріялістами, яка тривала до його смерти. Юркевича забули... Але його філософія дала почин таким ідеалістичним унапрямленням, як інтуїтивізм, персоналізм та християнський екзистенціялізм. Першим послідовником Юркевич був російський філософ Владімір Соловйов. Пізніше, на основі навчань Юркевича, розвинулася християнсько-ідеалістична школа росіян, що працювала в пореволюційний час на еміґрації. Але, крім Соловйова, речники цієї школи Юркевича згадували дуже рідко. Недавно, на Юркевича звернули увагу в СССР, але, як звичайно проти всіх антиматеріялістичних філософів, в негативний спосіб.

Всі вищезгадані праці можна набути в Колеґії Св. Андрея в Вінніпезі. Ціна цих видань (з пересилкою) така:

Збірка творів Юркевича (928 ст.) $45.00
Памфіл Д. Юркевич і його філософська спадщина 3.00
Pamphil D. Yurkevych and His Philosophical Legacy 3.75

Адреса Колеґії:

St. Andrew's College in Winnipeg
University of Manitoba
475 Dysart Road
Winnipeg, Manitoba R3T 2M7

рукоділля: писанок, різьби, тканння, кераміки та різного розпису ділянок народного мистецтва. Між гостями, які оглянули музей були також й наші отці: Преосв. Владика Василій з Вінніпеґу, о. д-р Г. Удод та о. Гупка з Саскатуну, як і також пані Надя Боднар, голова Союзу Українок Канади з Едмонтону.

Наші працьовиті пані із місцевих відділів Союзу Українок ім. О. Кобилянської та Г. Романчич при цій нагоді гостили усіх присутніх чаєм та смачним конфітурним печивом. Всі гості раділи з таких великих досягнень Союзу Українок Канади, де при тому склали $2,525.00 дол. на будівельний фонд Українського Музею Канади.

Музей відкритий лише в означених днях та годинах для відвідувачів а офіційне відкриття, яке буде получене із 75-літтям Саскачеванської провінції, відбудеться в травні 1980 року.

В СПРАВІ ПОМІЩУВАННЯ СВІТЛИН

Редакція „Промінь" отримала повідомлення від фірми, яка виробляє кліші для поміщування знимок, що з уваги на високі ціни металів, кліші будуть багато дорожчі як досі. Просимо мати це на увазі. Хто хоче звороту фотографії, повинен залучити заадресовану коверту.

Редакція

Калґарі, Альберта

Засилаю $25.00 на пресовий фонд „Променя", як гарний букет у дорогу пам'ять моєї незабутньої мами у День Матері. Працівникам з нагоди 20-річчя бажаю успіхів та витривалости у праці.

Єлена Коваль

WHEN GOD CREATED MOTHERS

Erma Bombeck

When the good Lord was creating mothers, he was into his sixth day of "overtime" when the angel appeared and said. "You're doing a lot of fiddling around on this one."

And the Lord said, "Have you read the spec on this order? She has to be completely washable, but not plastic... have 180 moveable parts — all replaceable... run on black coffee and leftovers... have a lap that disappears when she stands up... a kiss that can cure anything from a broken leg to a disappointed love affair... and she should have six pairs of hands."

The angel shook her head slowly and then said, "Six pairs of hands? No way."

"It's not the hands that are causing me the problems," replied the Lord. "It is the three pairs of eyes that mothers have to have."

"Doesn't that appear on the standard model?" asked the angel.

The Lord nodded. "One pair that sees through closed doors when she asks, 'What are you kids doing in there?' — when she already knows. Another in the back of her head that sees what she shouldn't but what she has to know. And, of course, the ones in front that can look at a child when he goofs up and say, 'I understand and I love you' — without so much as uttering a word."

П. Ганжа — Материнство

"Lord," said the angel touching His sleeve gently, "go to bed. Tomorrow is another..."

"I can't," said the Lord, "I'm so close to creating something so close to myself. Already I have one who can heal herself when she is sick, feed a family of six on one pound of hamburger and get a nine-year-old to stand under a shower when he doesn't want to."

The angel circled the model of a mother very slowly. "It's too soft," she sighed.

"But tough!" said the Lord excitedly. "You cannot imagine what this mother can do or endure."

"Can it think?"

"Not only think, but it can reason and compromise," said the Creator.

The angel bent over and ran her finger across the cheek. "There's a leak," she pronounced.

"It's not a leak," said the Lord. "It's a tear."

"What's it for?"

"It's for joy, sadness, disappointment, pain, loneliness and pride."

"You are a genius," said the angel.

The Lord looked somber. "I didn't put it there."

Reader's Digest

Show me how

If I can do some good today,
If I can serve along life's way,
If I can something helpful say,
Lord show me how.

If I can right a human wrong,
If I can help to make one strong,
If I can cheer with smile or song,
Lord, show me how.

If I can aid one in distress,
If I can make a burden less,
If I can spread more happiness,
Lord, show me how.

(Grenville Kleiser)

AMNESTY INTERNATIONAL

The National Executive of the Ukrainian Women's Association of Canada in Edmonton, Alberta, has been involved in the work with Amnesty International since January 1976. At the meeting of the Executive on January 28, 1980, it was decided to invite all branches of the Ukrainian Women's Association of Canada to participate in this world wide activity.

History of Amnesty International — Amnesty International was founded in 1961 by an English barrister, Peter Benenson. One morning he read in his newspaper of two students in Portugal who had been arrested in a restaurant and sentenced to 7 years' imprisonment for raising their glasses in a toast to freedom. Benenson launched an appeal in the London "Observer" to organize practical help for thousands of innocent men and women who were perse cuted for their political or religious beliefs. Within two months, the beginnings of an international grassroots movements was established.

To the mid 1960's, Amnesty was essentially a British institution. Then came an influx from Scandinavia, Holland and West Germany, followed by France, Italy and Spain. These contributed multilingualism. The second major force came from U.S.A., Canada and Australia. There is only one group in the Soviet Union and it is constantly harassed. There are strong sections in Asia, less in Latin America and poorest success in Africa. In 1978, there were 200,000 members in 107 countries.

The award of the Nobel Peace Prize in 1977 added prestige and respect to Amnesty and it has become a significant force in world political life. When organs of the United Nations need factual information regarding human rights, they turn to Amnesty International.

Information for Branches who wish to participate — First the Branch must subscribe to the Amnesty International Bulletin at the following address, enclosing $6.00 and asking them to forward the address of the nearest local Amnesty Group, and a letter writing guide.

Amnesty International — Canadian Section
2101 Algonquin Avenue, Ottawa,
Ontario K2A 1T1

The executive of the Branch of the Ukrainian Women's Association of Canada may subscribe and choose members or even potential members to carry out its duties. These members may join an already existing group in a nearby centre. They may become members-at-large. They may form their own group in which case they will pay a membership fee to the Canadian Section in Ottawa.

General Instructions — The Amnesty Newsletter contains reports of conditions on human rights in various countries, notes on prisoners of previous months, and histories of three "Prisoners of the Month". These are chosen because of the urgency of their case. They may be under sentence of death or seriously ill in prison. Members are asked to write at least three courteously worded letters per month to representatives of the governments involved. Women members are advised not to indicate that they are women when writing to governments of Arabian countries.

Important information for letter writers — Writers must be knowledgeable in the language of their choice, be it Ukrainian, English, French, Spanish, etc., and in its *grammar* and *spelling*. The sheets and envelopes must be white business *standard* size. The *business* form of letter writing must always be used. The content must be extremely *courteous* with the correct form of His Excellency in the *address* and Your Excellency in the *salutation*. Quote from the Amnesty Bulletin, July 1979 by Father B. Osborg "Remember that every president, prime minister, supreme court judge or head of a national police force is a prima donna. If you want to get to them and influence them, then the least you can do is spell their names correctly and address them properly. Letters are the only weapons in our arsenal: they are written on behalf of very vulnerable and defenceless prisoners. It is the least we can do for them".

Funding — Besides the price of the subscrip tion to the Bulletin, there is the cost of stamps and stationery and the Canadian Section needs donations, in order to pay its budget dues to the Amnesty International Secretariat in London, England. The latter needs funds to carry on the work in its office and to pay for research of the cases. The executive of the Branch of the Ukrainian Women's Association of Canada can decide in what manner it wishes to raise money for this project. Please keep a record of your activities on behalf of Amnesty International for the purposes of a questionnaire to be sent later in the year.

For those who think they will get into trouble if they join Amnesty — Bulletin, September 1977. Many people are afraid they will "get their name on a list" if they write appeals or sign petitions; that they may be arrested or harassed if they visit other countries. Amnesty field workers or legal observers are sometimes detained and questioned or asked to leave the country. Ordinary travellers have not experienced any problems, to Amnesty's knowledge. Generally repressive regimes do not want to admit that they receive appeals from Amnesty. But if anyone is truly afraid to put their names to an appeal (and a false name must *never* be used), there are other ways to help. "One can donate good old money, a sheet of 35c stamps, do some secretarial work, give speeches about the work of Amnesty, or even pray."

For those who have no time or hate writing letters —

"First they arrested the communists, but I was not a communist, so I did nothing.

Then they came for the Social Democrats, but I was not a Social Democrat, so I did nothing.

Then they arrested the trade unionists and I did nothing because I was not one.

And then they came for the Jews and the Catholics, but I was neither a Jew nor a Catholic and I did nothing.

At last they came and arrested me and there was no one left to do anything about it." Martin Niemoller, a Protestant clergyman who died in a Nazi concentration camp.

Respectfully submitted,

Helen Raycheba, convener
of International Affairs

J. P. McEvoy

IF — FOR GIRLS

If you can hear the
whispering about you
And never yield to deal
in whispers, too;
If you can bravely smile
when loved ones doubt you
And never doubt, in turn,
what loved ones do;
If you can keep a sweet
and gentle spirit
In spite of fame or fortune,
rank or place
And though you win your
goal or only near it,
Can win with poise or
lose with equal grace;

If you can meet with
unbelief, believing,
And hollow in your heart,
a simple creed,
If you can meet deception,
undeceiving,
And learn to look to God
for all you need;
If you can be what girls
should be to mothers,
Chums in joy and
comrades in distress
And be unto others as
you'd have the others
Be unto you — no more,
and yet no less.

If you can keep within
your heart the power
To say that firm,
unconquerable "No";
If you can brave a present
shadowed hour
Rather than yield to
build a future woe;
If you can love,
yet not let loving master,
But keep yourself within
your own self's clasp,
And not let dreaming lead
you to disaster
Nor pity's Fascination
loose your grasp.
If you can lock your
heart on confidences
Nor ever needlessly in turn confide;
If you can put behind you
all pretences
Of mock humility or foolish pride:
If you can keep the simple
homely virtue
Of walking right with God —
then have no fear
That anything in all the
world can hurt you
And — which is more —
you'll be a woman, Dear.

МУЗЕЙНІ ВІСТІ

МУЗЕЙ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Музей відкривається 24-го травня

Офіційне відкриття Українського Музею Канади Союзу Українок Канади в Саскатуні відбудеться в суботу, 24-го травня, 1980 року. Після кількох місяців підготовки та плянування, Музей відкриє свої двері для гостей на оглядини його просторого приміщення.

Програма пічнеться о годині 2:00 по полудні 24-го травня. Дальше відбудеться прийняття і оглядини будинку.

Того самого дня о годині 7:30 вечером буде бенкет в „Марквис Гал" при Саскачеванському університеті. Білети на бенкет коштують $15.00 від особи. Замовлення з відповідною сумою грошей просимо висилати до канцелярії Музею не пізніше як 20-го травня.

Будова будинку-Музею це всеканадський проєкт. Більша частина фінансів на будову приходить від української спільноти, але також одержано щедру поміч від федерального, провінційного і муніципального урядів. Всі три уряди будуть зарепрезентовані на відкриттю, як також будуть присутні гості з інших музеїв та мистецьких установ з різних частин Канади.

Це буде день, що українська спільнота буде відзначувати з гордістю. Будова нового будинку для Музею є завершенням понад сорок років росту і розвитку першого українського музею в Канаді, котрий являється як перший український музей що заплянований та побудований спеціяльно музейним стандартом та потребам.

Відкриття Музею викликає велике зацікавлення. Маємо відомості від Союзу Українок, що з Манітоби приїде два автобуси гостей на відкриття.

Сподіваємось, що з інших провінцій також прибуде багато делеґатів і гостей; з різних околиць Саскачевану рівнож сподіваємось багато гостей.

МИ ВСІХ ЗАПРОШУЄМО — ВІДВІДАЙТЕ СВІЙ МУЗЕЙ В ДЕНЬ ВІДКРИТТЯ!

Дирекція Українського Музею Канади
Союзу Українок Канади

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ КАНАДИ В САСКАТУНІ, САСКАЧЕВАН

ПОВІДОМЛЕННЯ

Оцим подаємо до загального відома, що головний Український Музей Канади в Саскатуні буде відкритий для загального громадянства дня 24-го травня 1980 року.

По таких довгих роках тимчасового приміщення, де майже 40 років ми тиснулись в малій кімнатці при Інституті ім. Петра Могили, Український Музей Канади перейшов до свого власного будинку, при 910 Спадайна кресцент схід, в якому маємо 13,500 квадратних стіп простору. Виставки музею вже упляновані і незабаром будуть відкриті для загального суспільства.

Архіви як також історичні експонати з перманетної колекції будуть головною атракцією вистав, які будуть час-від-часу замінені іншими цікавими музейними речами. Головний склад експонатів є головним музейним проєктом, для якого потрібно місяців часу, щоб це все привести до порядку. Зараз це все, включаючи канцелярії, бібліотеку та інші відділи, переходять стадію музейного ладу.

Хтобудь з членів Союзу Українок чи ТУС або СУМК, якщо мають бажання допомогти в цій ділянці, можуть зголоситись до канцелярії Музею.

Виставка перманетної ґалерії (2,500 квад. стіп) представляє тематику української спадщини, яка вже є приготована для загально всіх відвідувачів. Тут представлено іміграцію, поселення, як також культурне та релігійне життя, яке розвивалось в різних місцевостях фармерських околиць. В музейній авдиторії, яка має 1,860 квадратних стіп, будуть відбуватись програми: подорожуючих вистав, викладів, показу фільмів, як також спеціяльних курсів та інших подібних активностей, які будуть укладені в програму для загального користування канадського суспільства.

В музейній крамничці, що міситься зараз при фронтовому вході, будуть продаватись сувеніри як також речі мистецької вартости, як: вишивки, писанки, картини і т.п., де також у тій крамничці можна набути членську виказку, тобто стати членом Українського Музею Канади.

Головний Український Музей в Саскатуні буде покищо відчинений від місяця лютого до травня в ограниченому часі аж до офіційного святочного відкриття, яке відбудеться величаво в суботу 24-го травня 1980 року.

Зараз години відвідувань музею є встановлені в такому порядку:

ҐАЛЕРІЯ

від 19-го лютого до 16-го травня 1980 р.

вівторок, четвер, субота від год. 1-шої до 4-тої по обіді.

від 16-го травня

від год. 1-шої до години 5-тої по обіді, кожного дня крім неділь.

(Музей буде закритий в часі Різдвяних та Великодних свят)

КАНЦЕЛЯРІЯ МУЗЕЮ

від понеділка до п'ятниці від год. 9-тої рано до 12-тої в обід,
та від 1-шої аж до 5-тої по обіді.

Ми всі горді із таких великих досягнень Союзу Українок Канади та їхнього Музею. Союз Українок запрошує все канадське громадянство відвідати цей Музей в цьому ювілейному році провінції Саскачевану, яка святкує 75-ліття свого офіційного існування.

За дальшими інформаціями просимо вдаватись на адресу Музею, або подзвонити на число (306) 244-3800.

Маруся Кіщук
Асистент куратора

Укладу музики Євгена Вавринюка, учителя державних і рідних шкіл.

„Пісні для дітей" спеціяльно призначені для шкільних дітей і середньої молоді. Ось що говорить автор у передмові до збірника:

„Збірник складено так, щоб виховники мали вільний вибір відповідно до рівня своїх учнів. Кожна пісня має фортепіяновий супровід. Деякі з них надаються для драматизації.

Підставою у вивченні української мови може бути також і пісня. Діти з природи люблять співати... Музика може стати ключем до вивчення мови".

Збірник „Пісні для дітей" містить 56 пісень з нотами. Виданий заходами Ради Української Школи з Фундації ім. В. Сарчука. Ціна $2.75 для шкіл. Замовляти:

UKRAINIAN EDUCATIONAL COUNCIL OF CANADA
9 St. Johns Avenue
Winnipeg, Manitoba
R2W 1G8

ВІДДІЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

Г. Вієру

Перше слово

Нумо, М, дай руку А,
Нумо МА, дай руку МА,
МА і МА, а разом
МАМА —

Це я так пишу сама.

МАМА, МАМА
МАМА МАМА...
Тихо я пером скриплю.
Я свою рідненьку маму
Більш усіх люблю.

МАМИНА УСМІШКА

Найкраща пора року — весна, найкраща пора життя — дитинство. І скільки б не прожили ви років, думками весь час вертатиметесь до нього. А дитинство нерозривно зв'язане з найдорожчою людиною — мамою. Адже ж вона навчила нас говорити, допомогла зробити перший в житті крок, та й тепер все своє серце й думки віддає тому, щоб і дальші наші кроки були твердими, щоб ви обрали правильний шлях, були чесними, сміливими, сильними.

Про безмежну відданість материнського серця від непам'ятних часів складають пісні, пишуть книжки та вірші.

Це ж вона схиляється над вашим ліжком і пригладжує ваше розкуйовджене волосся, ніжно гладить ваше заспане обличчя. На її губах цвіте тепла посмішка, а очі дивляться ніжно-ніжно. І так і хочеться крикнути.

— Мамо, матусю!

В цьому мімовільному вигуку може звучати радість і сльози, біль і тривога. Бо ж тільки до неї, до найдорожчої неньки звертаємось ми в дні радості і в дні тривоги.

Мамине свято... Здається в цей день небо синіше, сонце ясніше і посмішок більше навколо.

І серед них — найдорожча для вас — мамина.

„Світанок"

Леся Українка

ТРАВЕНЬ

Іде весна, весела, щедра, мила,
Промінням грає, розсипа квітки.
Вона летить так хутко, мов стокрила,
За нею вслід співучії пташки.

Все ожило, усе загомоніло,
Зелений шум, веселая луна.
Все заспівало, гучно забриніло,
Дарунки всім несе вона, ясна.

Дмитро Мегелик

ДЛЯ МАТУСІ

Човен спав на бережку
На гарячому піску,
Та прийшли уранці діти,
Стали втрьох його будити:
— Швидше, човнику, вставай
І дарма часу не гай —
Ми поїдем по лілеї
Для матусеньки своєї. —
Два весельця узяли,
По ставочку попливли.
Довгостеблі квіти рвали,
На дні човника складали.
Вітерець летів на став
І тихесенько питав:
— Ви для кого, любі діти,
Водяні рвете тут квіти?
— Для матусеньки своєї, —
День народження у неї.

Петро Боднарчук

МАМА

Кажуть, що на світі
Сонце найясніше,
Та всміхнеться мама —
І стає світліше.

Кажуть, що на світі
Сонце найніжніше,
Та пригорне мама —
І стає тепліше.

Кажуть, що без сонця
Не розквітнуть квіти.
А хіба без мами
Є щасливі діти?

Ні, нема нічого
На землі усенькій,
Що було б рідніше
І дорожче неньки.

Я до неї серцем
Любо пригорнуся...
Хай сіяє сонце —
Як моя матуся!

ГРОМАДСЬКА І РОДИННА ХРОНІКА

СВЯТО КНИЖКИ І ВІДЗНАЧЕННЯ ЧЛЕНОК ВЕРНОН, Б. К.

В неділю, 4-го листопада 1979 року, заходом відділу ім. Св. Ольги, відбулося Свято Книжки і відзначення членок, які пробули у товаристві по 25 і більше років.

Свято почалося Службою Божою, а відтак настоятель о. А. Лакуста відправив Панахиду за членок, що відійшли у вічність.

По закінченню Панахиди усі зійшли до церковної залі на обід, котрий приготовили членки відділу. Головний стіл був прекрасно прибраний і за яким засіли: всеч. о. А. Лакуста, наша гостя пані Марія Вакалюк, голова Провінційної Екзекутиви С.У.К. на Бр. Колюмбію, пані Марія Попович, голова відділу, та заслужені членки удекоровані корсажами, пані: Наталя Чепизюк, Гафія Пенюк, Емілія Ханасик, Іванна Неконечна і Една (Крипякевич) Крипс.

Збоку стола на стіні смолоскип прибраний вишитим рушником, і напис „25-ий ювілей". Під цією декорацією стояв столик прибраний квітами і книжками.

Після обіду, почалася святочна програма якою керувала Н. Микитюк — культ. освітня референтка.

Голова пані М. Попович офіційно відкрила свято і пояснила його значення. Слідувала деклямація — „Книжка". Діти Рідної школи під управою пані Р. Григірчук, Реферат „На Свято Книжки" прочитала пані Соня Винничук, пісня — „Марш з прапорами" — малі учні Рідної школи.

Вручення грамот з нагоди 25-ліття в товаристві С.У.К. в Вернон, Б. К. Голова пані М. Попович представила голову Пров. Екзекутиви пані Марію Вакалюк. Рекордова секретарка пані Р. Григірчук читала заслуги кожної членки перед врученням, а пані М. Вакалюк вручала кожній грамоту.

— Пані Н. Чепезюк є більше як 25 років у т-ві. Була довші роки сестрицею при церкві, помагала господиням і ще далі працює.

— Пані Е. Крипс — стала членкою у Чиливек 1947 року, а коли перебралася до Вернон, то вписалася до відділу і брала участь. Довші роки була в комітеті „Відвідування хворих", та інших комітетах.

Зліва направо Гафія Пенюк, Марія Вакалюк — голова Пров. Екзек. на Брит. К., Една (Крипякевич) Крипс, Іванна Неконечна; зправа наперед — Емілія Ханасик, Марія Попович — голова відділу Св. Ольги і Наталка Чепезюк.

— Є. Ханасик — прибула до Вернон ще молоденькою жінкою і в 1954 році вписавшись до т-ва є активною членкою. Була в заряді як заступниця голови, касирка та в інших комітетах.

— Пані І. Неконечна, прибула до Вернон 1953 р. з Манітоби, і в 1954 році вписалась до відділу і є катівною членкою. Бере участь в різних комітетах заряду. Покладала багато праці при нар. мистецтві і писанні писанок. Видала книжку про писанки — "Pysanka — Easter Egg Art".

— Пані Г. Пенюк — є більше як 25 років в т-ві, була господинею і кухарила довші роки, любила все жертвувати і ще далі працює.

По цім, на заклик голови М. Попович відспівано ювіляткам „Многая літа".

Доповідь пані Марії Вакалюк, яка дала звіт з 35-го крайового З'їзду С.У.К. в Гамільтоні в серпні 1979 року. Вона сказала, що підчас з'їзду увага була звернена на молодь.

На закінчення мішаний хор відспівав дві пісні: „Гандзя" і „Звідкіль ідеш" під управою п. Павла Малиша.

По цім вшановані членки роздавали гостям „ювілейний торт.

Н. Микитюк

ВЕЧІР НА ПОШАНУ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

27 лютого 1980 року відділ С.У.К. ім. Св. Княгині Ольги при Катедрі Св. Володимира у Торонті, з ініціятиви голови культ.-осв. комітету панни Віри Шевчук, влаштував вечір присвячений пам'яті славної поетеси Лесі Українки. Голова відділу п-і Анастасія Бельбас відкрила програму та попросила до слова голову культ.осв. ком. панну Віру Шевчук. Доповідь про життя і поетичну творчість Лесі Українки опрацювала і прочитала авторка цього допису. Добродійка Ольга Вишиван прочитала три вірші Лесі Українки: „Надія", „У путь" і „Поворіт". Пані Ольга Карманін прочитала „До мого фортеп'яна" (Елегія) і „В'язень". Пані Катерина Майнер прочитала „Сльози - перли" (посвята Іванові Франкові). Пані Ольга Карманін і п-і Катерина Майнер прочитали „Грішницю" (з невільничих пісень). Усі поезії Лесі Українки були прочитані з глибоким відчуттям краси і розумінням їх ідейного змісту. Присутні зворушені надхненним читанням щиро нагороджували виконавців оплесками.

Чайне прийняття приготовили невтомні пані з чайного комітету: п-і Зоя

Гречка, п-і Лідія Лібер і допомагала п-і Валерія Лисенко. Портрет Лесі Українки удекорували, по мистецькому, гарним вишиваним рушником і квітами п-і Анастасія Бельбас (голова відділу) і п-і Діна Гетьманчук.

Минуло 109 років з дня народження поетеси Лесі Українки та для українського народу ідеї і принципи які піднесла у своїй поетичній творчости Леся Українка вічно живі і актуальні.

Голова культ.-осв. ком. панна Віра Шевчук подякувала виконавцям програми і усім присутнім, що звеличили пам'ять незабутньої Лесі Українки.

Добродійка Єлисавета Василів

ДЕНЬ ЧЛЕНСТВА
КЕЛОВНА, Б. К.

Дня 17-го лютого о годині 2:00 по обіді заходами відділу ім. Савелі Стечишин відбулось у церковній залі врочисте свято — відділ святкував День Членства і 20-річчя журнала „Промінь". По відспіванні гимну Союзу „За нами сестри", а нові членки, яких було 13 засіли до столиків по середині залі.

Насамперед відбулось докінчення відзначування членок і вручення їм грамот за їх 25-річну працю та приналежність до Союзу. Це ті, що не були присутні 22 вересня 1979 р., коли було відзначування *наших членок*. Ними є пані: Євгенія Барабаш, Розалія Олеськів і Марія Митран. Слово до членства виголосила пані А. Воробець, яким вітала згаданих трьох членок, а добр. О. Мороз вручувала їм грамоти. Пані Митран склала подяку від відзначених.

Другу частину програми відкрила голова відділу пані Розалія Петрашук. Привіт від церковної громади відділові склав голова п. Тодор.

Відтак голова відділу привітала нових членок і представила їх кожну зокрема, подала також місцевости і відділи, в яких вони раніше були членками, другу частину представлювань провела пані Зиновія Талпаш.

По цім слідувала промова про журнал „Промінь" з нагоди його 20-річчя, яку виголосила референтка журнала Марія Гарасимів. На закінчення зробила заклик за пожертвами на „Промінь" з чого прибуло $69.10.

Настоятель нашої громади о. Н. Мороз з нагоди святкувань того дня виголосив обширніше слово, оцінивши вклад праці українського жіноцтва в розвій громадського життя в Келовна та в багатьох інших осередках у Канаді.

На закінчення голова відділу пані Р. Петращук склала подяку всім тим, що причинились до програми та звеличання нашої імпрези і запросила до смачної перекуски, яку приготовили членки, а подавали гостям молоді дівчата та кількох мужчин.

Марія Гарасимів

РОКОВИНИ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
ВАНКУВЕР, Б. К.

Роковини своєї патронки Лесі Українки відділ відсвяткував концертом в неділю 17 лютого 1980 в залі катедральної громади Пресв. Тройці.

Програму свята відкрито гимном Союзу Українок „За нами, сестри". Вступне слово виголосила заст. голови відділу пані Олена Дзюбенко. Дівчата рідної школи відспівали „Колискова" слова Л. Українки, акомп. — С. Стасюк. Вірш „Зоря" відчитала пані О. Гавришок.

Реферат про життя і творчість Лесі Українки виголосила пані Г. Загоруйко.

„У вишневому садочку" проспівав хор СУМК-у. Поема „Ви щасливі" — Леся Українка, відчитала панна Дибі Ворончак, сумківський хор проспівав „Мої ясени", Рома Шевчук віддеклямував „В день героїв" — вірш Л. Мурович.

Слідувала обширно опрацьована доповідь пані Н. Михайловської про видатних жінок України — Олену Телігу та інших.

Жіночий хор під диригентурою Марії Вакалюк відспівав дві пісні „Вечірня година" — слова Лесі Українки, музика С. Єременка і „Давня весна" — слова Л. Українки, музика І. Козачка. Рецитація — добр. К. Бублик, акомпаніямент — С. Стасюк.

Голова відділу пані Л. Митрук подякувала культ.освітньому комітетові за приготовлення програми та запросила присутніх залишитись на смачну перекуску.

Спільним співом „Ще не вмерла Україна" закінчився наш концерт. Дохід з цього свята в сумі $100.00 відділ засилає на журнал „Промінь" з привітом у його 20-річчя.

Марія Полонич, рефер.

ВДОВИНА ЛЕПТА

Кілька літ тому наша церковна громада в Принц Альберт отримала в дарунку гарний залізний орнаментований три-раменний хрест, від громади в Мекдавел, Саскачеван. Цей хрест історичний і має вартість спадщини від одної з перших православних церков в Канаді, а іменно церкви Св. Покрови в Сейнт Джуліен, Саск., яка була побудована поверх п'ятдесят літ тому. Цей хрест дуже гарно відповідає, як монумент на наш цвинтар, бо як нам відомо, наша релігійно-культурна традиція вимагає, щоб виднівся і православний хрест на наших українських цвинтарях. Не лише для ужитку підчас панахид, але також для гостей в часі відвідин міста — вони можуть прийти й помолитися біля нього.

Такий пам'ятник пригадує нашим піонерам, як місцевий священик і рідня, та люди всього села прощали, та благословили в дорогу, в далекі сторони —а вони, як пташки лишали рідне гніздечко, і відлітали в „світ за очі". А таке прощання відбувалося коло хреста або „фігури". Такі пам'ятники ще донині видніють на наших рідних землях.

Маючи цей подарований хрест в засобі звернули увагу на це пані А. Романович, Л. Зюбрак та С. Краковець, що добре було б зужити його на нашім цвинтарі, бо наш перший дерев'яний не встоявся. Вдались вони до голови церковної громади пана Ф. Паскарука, як також голови цвинтарного комітету пана Гавриша, та о. Рибалки про їх пораду та одобрення такого проекту, на що вони подали свою згоду.

Щоб громаду не обтяжувати коштом в збудованні цього монументу, згадані пані провели збірку під гаслом „Вдовина лепта" то є попросити всіх вдів нашої громади за лептою на цей пам'ятник.

Пані Романович, взявши до помочі Л. Зюбрак, відвідали кожний дім, де живе вдова, а їх було 48. Ці дорогі членки віднеслися щедро.

Збірка пройшла дуже успішно — мали досить грошей навіть купити місце на якім стоїть монумент. А громада від себе купила ще два місця, котрі гарно обцементували і постала простора площа, де хрест стоїть на мармуровім п'єдисталі.

І так цей пам'ятник це не лише цвинтарна фігура за померлих піо-

нерів, але й пам'ятка куплена вдовами нашої громади.

На Проводи 1979 року пам'ятник вже був готовий — з'їхалося багато людей, бо околиці доокола міста є великі. Погода була напричуд гарна. На хресті був прекрасний вінок, якого подарували пані Розалія Луцюк, Людвина Зюбрак та їхні діти. Вишивані рушники обведені, додали краси. Вдови жертводавці прибули майже всі, стали довкола хреста і тримали свічечки прибрані квітками та стяжками, подарунок пані М. Квасниці.

Отець Рибалка з хором посвятив монумент та відправив Панахиду. Пам'ятник неначе розрадив, благословив і дякував за „вдовину лепту".

Людвина Зюбрак

СВЯТО ЛЕСІ УКРАЇНКИ
ВЕРНОН, Б. К.

Кожного року наш відділ ім. Св. Ольги відзначує роковини уродин славної поетеси Лесі Українки. Цього року святочна програма відбулася в неділю 17-го лютого 1980 р.

Свято почалося Службою Божою, а відтак настоятель місцевої церкви о. А. Лакуста відправив Панахиду за Лесю Українку. П. Панахиді усі зійшли до церковної залі на обід, котрий приготовили членки відділу.

Напереді залі був прибраний стіл, а на нім образ Лесі Українки прикрашений вишитим рушником, а на столі розложені твори Лесі Українки.

Після обіду почалася святочна програма, якою керувала пані С. Князь, заст. секретарки. Голова відділу пані М. Попович привітала присутніх на святі. Сказала, що Леся Українка своїми творами закликала нас до освіти та незламної віри у світле майбутнє нашого народу, а закінчуючи сказала, що „Наша будучність є у нас самих".

Діти Рідної школи брали участь у святі, Кімі Кларк — дуже гарно віддеклямувала — „Українка" а Елмі Вахняк віддеклямував „Українець". Діти Рідної школи під управою пані Р. Григірчук відспівали „Куку", пані С. Винничук віддеклямувала „Перший вірш" Лесі Українки.

З приємністю присутні прослухали дві пісні „Вербовая дощечка", і „Веснянка", що їх відспівали сумківки — Мелані Шумей і Дебі Страйкер.

Змістовний реферат виголосила пані Сесіля Криптол. Жіночий хор під проводом пана П. Малиша відспівав дві пісні: „Ой весно, весно" і „Місяць на небі".

Кінцеве слово виголосив о. А. Лакуста, привітавши всіх присутніх на такім культурнім святі та склав подяку учасникам програми.

На закінчення жіночий хор відспівав гимн Союзу Українок „За нами, сестри".

З нагоди цього свята відділ ім. Св. Ольги посилає 15.00 дол. на „Промінь".

Н. Микитюк, рефер.

ВШАНУВАННЯ ПАНІ КАРОЛІНИ САВІЦЬКОЇ
МОНТРЕАЛ

2 березня 1980 р. відбулась гостина в домі п-ва Савіцьких з нагоди 80-тих уродин мами, яку приготовили дочки — Славця і Ірена. На це свято були запрошені: родина, приятелі і членки відділу ім. Доньки України в Монтреалі.

Пані К. Савіцька є довголітня, активна членка жін. товариства. На прийняттю (обіді) привітали маму старша доня Славця і побажала в здоров'ю дожити і до 90 літ та піднесла тост, а присутні заспівали „На многі літа".

Гостина почалась обідом, тому, що була родина, куми, односельчани та приятелі. Всі розговорились, згадали молодість, пригадуючи рідних і друзів на рідних землях та початки в Канаді.

Привітання від гостей припало на найстаршу віком приятельку В. Турченюк, яка в коротких словах побажала ювілятці кріпкого здоров'я, щастя, душевного спокою на життєвому шляху і вручила від присутніх грошевий дар в сумі 125.00 дол. з якого п. К. Савіцька подарувала на Собор Св. Софії 100.00 дол. і на Церковний комітет 25.00 дол. Від себе п. К. Савіцька дала 25.00 дол. на прес. фонд „Променя".

Приятелька

ПОДВІЙНА ІМПРЕЗА
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В КЕМЛУПС, Б. К.

В неділю, 30 грудня 1979 року, після Богослуження, яке відслужив о. А. Лакуста при поважному числі вірних, наш відділ приготовив зустріч з головою пров. Екзекутиви Союзу Українок пані М. Вакалюк та Свято членок на якім відзначено членок за їх 25-літню і більше працю.

Пані К. Павлишин, голова відділу, відкрила програму, привітала зібрання, присутніх гостей і попросила пані Вакалюк до слова.

Пані Вакалюк, як голова пров. екзекутиви Союзу Українок на Бр. Колюмбію відвідала наш відділ і поділилась з нами своїми враженнями з Крайового З'їзду, який відбувся минулого літа в Гамільтоні. Нам було приємно почути такий цікавий звіт з'їзду. Пані М. Пасічнюк подякувала пані Вакалюк.

Другою частиною нашої програми було вшанування двох членок за їх довголітню працю в Союзі Українок Канади. Пані М. Будзяк перечитала імена членок, місцевости і місцевости, і їх роки приналежности до відділів Союзу Українок Канади а наша гостя пані Вакалюк вручувала їм грамоти. Відзначені членки: Ярослава Ворох, яка була членкою Союзу 31 років а Павліна Кіндрачук 30 років.

Ярослава Ворох

ВІРДЕЙЛ, САСК.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори членок відділу у Вірдейл відбулися 8 грудня 1979 р. в Українськім Народнім Домі, в присутности 5 членок.

Впродовж року відбулось 3 зборів і 2 засідань.

Діяльність: Членки відділу зайнялись приготованням обіду на храмове свято нашої церкви. Робили випродажі перекусок на випродажах, помагали з обідом на День Старших громадян. Причинились до громадського обіду на Полевім Богослуженні і осінній вечері. Відділ передплачує „Промінь" до лікарні у Принс Альберт.

Відділ склав пожертви: — на місцеву церкву — $600.00, Народний Дім — $200.00 і на Музей Союзу Українок у Саскатуні. Ми сповнили наш бюджет до Централі Союзу Українок Канади. Цього року маємо 10 членок у відділі.

Дора Запаранюк, секр.

БЛ. П. АНТІН МУЗИКА
Тандер Бей, Онт.

Майже кожного дня чуємо, що по широкій канадській землі відходять у вічність наші піонери, будівничі нашого громадського, освітнього і церковного життя. І так як колись гуртами, у розквіті літ, повні життєвої енергії приїжджали родини і самотні хлопці та дівчата, шукаючи щастя у новій країні поселення, тепер відходять, залишаючи видну прогалину. Не легкою працею і пожертвами виростали наші святині, просвітні доми, щоб залишити культурну спадщину свої потомствам і віру в Бога.

Дня 5 січня 1980 року відійшов у вічність один з наших піонерів-основників церковної громади Св. Володимира у Вест Форт Вілліямі, Просвіти і Взаїмної Помочі бл. п. Антін Музика, проживши 77 років свого трудящого життя.

Залишив він у смутку дружину Стефанію, яка також вповні віддає свій час для громади, як довголітня голова відділу ім. О. Пчілки, сина Романа, дочку Ліду, зятя, невістку і 5 онуків, сестру в Україні, якій по 40 роках розлуки удалось приїхати сюди і стрінутись з родиною.

Похоронні відправи почались у похороннім заведенні Дженкенса 8 січня. Панахиду відправив о. прот. П. Зміївський. Співав церковний хор під управою диригентки пані Орисі Яремчук. Другого дня тіло покійного було перенесено до церкви Св. Володимира на заупокійну Літургію і похорон. Цю церкву пок. Антін помагав будувати і трудився для неї все своє життя. Два тижні перед смертю, за християнським звичаєм прийняв сповідь і Св. Причастя.

Заупокійний обід відбувся в церковній залі. Промовляли: голова громади Ілля Яремчук, який підкреслив заслуги покійного Антона; п. Григорій Мигаль, довголітний учитель Рідної школи, п. Петро Михайлишин. Усі три промовці склали співчуття родині покійного. Син Роман від родини дякував о. парохові, жіночому т-ву за приготування обіду, диригентці хору і всім тим, що взяли участь у похороні. На закінчення відспівали „Вічная пам'ять".

На нев'янучий вінок у пам'ять покійного склали під час похорону на журнал „Промінь".

Відділ ім. Олени Пчілки — $25.00,

п-во Петро і Марія Ґронські — $20.00, дочка Ліда Квасна з родиною — $20.00, п-во Яким і Софія Мендики — $15.00. Разом $80.00.

Покійному Антонові Вічна Пам'ять!

С. Мендик, секр.

* * *

ПОДЯКА

З приводу смерти мого мужа, батька і дідуся, бл. п. Антона Музики, ми, родина складаємо щиру подяку всім тим, що в часі нашого смутку і втрати приносили нам слова потіхи і розради. Дякуємо за квіти, картки, пожертви на клініку, о. П. Зміївському, хорові, його диригентці Орисі Яремчук, жіночому т-ву О. Пчілки за приготовлення обіду та пожертву на нев'янучий вінок.

Родина Музиків, Тандер Бей

З ПОХОРОНУ МАРСЕЛІ ВОЛКОВСЬКОЇ
Гамільтон, Онтаріо

Дня 22 грудня 1979 року розійшлась сумна вістка, що відійшла у вічність Марселя Волковська, з дому Григорія й Анни Базарських, дружина покійного вже також Михайла. Упокоїлась на 82 році життя, в місцевому госпіталі Св. Йосифа. Марселя Волковська ще старанно приготовлялась, вишиковуючи свою ґардеробу, до участи в традиційній перед-різдвяній вечері відділу Союзу Українок ім. Лесі Українки в Гамільтоні — головою якого є її донька Галина Олексюк — а потрапила, в наслідок недуги серця, до лікарні. Отже до самого кінця свого життя, пок. Марселя цікавилась організаційним життям. Кількакратно вона була заступницею свого відділу, фінансовою секретаркою та в інших позиціях управи чи комітету. Тому й залишила в глибокому смутку своїх громадських посестер, а, особливо, свою родину: доньку — Галину Олексюк з зятем Іваном; 4-ох синів — Івана, Франка, Йосифа й Станіслава; 12 внуків і 5 правнуків.

Марселя Волковська народилася 1897 р. в с. Антонівка, Чортківського повіту в Західній Україні. Приїхала до Канади ще молодою дівчиною в 1913 році, до свого брата Петра в Канорі, Саск. Тут вона заручилася із своїм нареченим Михайлом і в цьому ж таки році вийшла за нього заміж. В 1923 році родина переїхала на сталий побут до Гамільтону, Онт.

Це була примірна молода пара, а їх подружжя було хоч і щасливе, але й не без великої печалі. Народилось їм 7 дітей: 5 синів і 2 доньки. Один син, сержант авіяції Антін загинув смертю хоробрих 22-річним юнаком у другій світовій війні 1943 року, а донька Стефанія померла в 1938 році, коли мала всього 10 років життя. Родина Волковських втратила ще й одного внука Йосифа в 1975 році на 33-му році життя. Дуже тяжко було для покійної все це перенести на своїому материнському чутливому серці, сповненому любов'ю до своїх дітей. Але вона не тратила своєї рівноваги, а понад все — людяности. До кінця свого життя зосталася вірною Богові, своїй рідній Церкві — як одна з її основоположниць та своїй організації. Смерть власної дитини — це найболючіша втрата для мами. Але, велика терпеливість й сила духа не розчаровують чи зневіряють покійну. Натомість, в громадській праці для свого народу, вона знаходить для себе й своєї великої родини хвилини щастя й радости. І, як зазначив один з промовців на поминальній трапезі, „... її смерть була в Бозі, спокійною й лагідною — як і шляхотний та лагідний характер покійної".

Чин похоронної відправи, дня 24 грудня, 1979 року, в Соборі Св. Володимира, довершив о. М. Равлюк в асисті хору й диригента п. Б. Радиша, при заповненій церкві друзів, знайомих та родини. Тіло поховано на цвинтарі Вудленд, поруч могили її покійного чоловіка — Михайла.

Поминальна трапеза відбулась в парафіяльній залі, численна й вели-

РІЧНІ ЗВІТИ ВІДДІЛІВ

САСКАТУН, САСК.
ВІДДІЛ ім. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ

Річні збори відділу відбулися у неділю 9 грудня 1979 р. при участі великого числа членок. Пані Анна Холод, голова відділу відкрила і провадила зборами. Отець д-р Г. Удод провів молитву і хвилиною мовчанки вшановано пам'ять покійних членок.

Пані Холод у своїм річнім звіті сказала, що вона старалась всі обов'язки виконувати з любов'ю до ближніх, і в дусі науки нашої святої Церкви, а тому, що це був Міжнародний Рік Дитини, вся праця проходила під гаслом „Дитина це скарб нації". Вся діяльність була спрямована на нашу молодь. З нагоди року дитини відділ створив стипендію для учнів української мови і разом з церковною громадою відзначили урочисто „Свято Року Дитини". Відділ опікується працею СУМК, через своїх референток.

Дальше пані Холод з'ясувала діяльність відділу за минулий рік, підкреслюючи деякі головні події: звіти управи і різних комітетів представили огляд цілорічної праці.

Відділ начислює 243 членок з цього прибуло 13 нових, де котрі молоді дівчата входяться кожного місяця крім вакацій.

Референтка освіти пані Йоанна Михайленко на зборах інформувала членок про різні нові видання, наводила коротенькі доповіді на тему „Діємо в організації, як також зарядила два дуже цікаві вечірки під назвою „Українська жінка в світі" і „Український обрядовий хліб".

За рік відділ відбув 9 місячних зборів і 9 засідань заряду, пересічно на збори учащало 60 членок.

Цього року наш відділ вшанував наших старших членок 80-річних і вище окремим бенкетом, при участі владики Василія.

Відбулись такі громадські імпрези як Свята Вечеря і Щедрівка, Місійний обід, Храмове свято, День Подяки, двоє пущень, Шевченківський концерт і День Матері, в програму яких входили доповіді на тему дня. Відбули бенкет на закінчення сумківського року. Відбувся чай членства, де вшанували членок за 25-річну працю у відділі і представили нових членок, з цього чаю весь прихід призначено на журнал „Промінь". Також відбули чай перед Різдвом і Великоднем.

Для придбання фондів відділ влаштовує всякі підприємства такі як вечерю „Сморгесборг" у користь музею, вечерю підчас базару, різні весілля і ювілеї, похоронні і поминальні обіди. Сніданок для дітей у день їхньої сповіді і вечеря для дітей коли закінчили колядувати. Вечері для членів ТУС. Випродаж печева і писанок на міській плезі. Цілий тиждень випродажі поживи на річному ярмарку „Ексибишон". Цей проєкт вимагав дуже багато жертвенної праці, зате наша їдальня здобула широку славу смачними українськими стравами, чистотою, порядком, та чемною обслугою.

Відділ опікується садочком і членки навчаюсь у Недільній школі. Приготовили великодні кошики для хворих в шпиталях і домах для старших. Висилають квіти хворим членкам.

В Саскатуні відбувся Пров. з'їзд С.У.К., відділ гостив членок-делеґатів з цілого Саскачевану. Провінційну Екзекутиву перенесено до Саскатуну, яку очолює голова Анна Холод.

Вислали чотири делеґатки на з'їзд до Гамільтону. Наш відділ є членом місцевої Жіночої Ради. Вітали гостей з Давфин з концертом і представленням.

Загального прибутку за 1979 рік було $53,623.6, розходу — $50,776.69.

Серед більших пожертв були такі: на Катедру Пресв. Тройці — $15,000.00, на Пансіон Іларіона — $2,000, на Музей — $1,100.00, добродійні установи — $240.00, Місійна Радіопередача — $300.00, на організаційний фонд С.У.К. — $150.00, „Телемірикил" — $100.00, Дітям на Зелений Гай — $340.00, на „Промінь" — 288.00.

До управи на 1980 рік увійшли: голова — Анна Холод, уступаюча голова — Марія Гарбус, 1-ша заступниця голови — Марія Воронюк, 2-га заступниця голови — Анна Клапоущак, 3-тя заступниця голови — Ольга Кей, рекордова секретарка — Марія Гарбус, кореспонд. секр. — добр. Леся Удод, касирка — Емілія Табашнюк.

Референтки: Архіву — Марія Маков, бібліотеки — Тетяна Гарбар, незрячих — CNIB — Анна Папіш, бінго — Вироня Лозова, журнал „Промінь" — Марія Гарбус, культурно-освітня — Маруся Воронюк, мистецтва — Марія Чуганюк, молодший СУМК — Наталя Кіндрачук, Музейна Фундація — Михайліна Гавриш, обідів-перекусок — Анна Ріпак, преси — добр. Леся Удод.

Представниці до Жіночої Ради — Розалія Креньки, садочка — Вікторія Бальон, старший СУМК — Марія Гарбус, чаїв — Марія Калин і Славка Михайлюк, членства — Анна Гарасимчук, шкільництва — Анна Семко, шпиталів — Михайліна Лабач, умово хворих — Анна Янів.

Голови кружків: Риверсдейл — Анна Гарасимчук, Плезент Гил — Марія Чуганюк, Нютена — Вироня Лозова, Бронскил — Кароля Завадюк, Вест-

---

чава. Слово забирали: о. М. Равлюк — від Собору Св. Володимира; Морис Клим — від громади; Петро Попіль — від місцевого відділу ТУС; Марія Пасіка — від відділу Лесі Українки, подаючи обширніше епізоди з життя й праці покійної; пані Новак — від піонерів-основоположників; пані Антонюк — від сестрицтва; Іван Кубрак — від Східньої Екзекутиви СУС; від родини — Галина Олексюк, донька покійної. Господарем був д-р М. Лазарович.

На нев'янучий вінок зібрано поверх 175 долярів, на пресу — 137 долярів, з яких: 35 дол. на „Вісник", 35 дол. на „Український Голос" і 67 дол. на „Промінь". **І. Кубрак**

* * *

ВІД РОДИНИ

З приводу смерти нашої дорогої мами й бабусі, складаємо щиросердечну подяку всім тим, хто ще за життя покійної, відвідував її в госпиталі, хто вислав квіти чи склав свій дар на нев'янучий вінок, чи хто в будь-який спосіб своєю розрадою чи присутністю на Панахиді й Похороні старався зменшити нашу родинну біль і втрату. Особливо, ми вдячні о. М. Равлюкові — нашому настоятелеві, хористам і диригентові Б. Радишу за відправи, а членкам відділу Лесі Українки за виявлену дружню поміч.

Нехай Всевишній Господь Бог відплатить всім вам Його сторицею: милосердям та добрим здоров'ям, а нашій маму — Царство Небесне!

Родина

мавнт — Марта Лазарович, Чорчил — Вікторія Рак.

Сестриці: почесні — Софія Ґрещук і Варвара Катиринич; активні — Меланія Пігач, Михайліна Никифорук, Розалія Борса, Анна Пігач, Ольга Боднарчук, Домка Вівчар, Василина Букурак.

Комітет майна кухні — Михайліна Никифорук, Маланія Пігач, Розалія Борса, Марта Лазарович, Михайліна Лемко.

Представниці до КУК. Анна Холод, Анна Папіш, Анна Михайлюк, Марія Дорош.

Контрольна комісія — Ольга Гавриш, Олеся Кіндрачук, добр. Софія Сенишин.

Марія Гарбус — секретарка

ФОВМ ЛЕЙК, САСК.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулися 1-го листопада вечером у Народнім Домі — Захід Сонця.

Голова, пані Франко, відкрила збори, членки відспівали Господню молитву, тоді членки заряду давали звіти з цілорічної праці.

Голова подякувала членкам за таку гарну працю і кооперацію.

Впродовж року відбулось 12 місячних зборів і 6 засідань з церковним зарядом. Членки приготовил перекуску або повний обід після 10 похоронів, 4 поминальні обіди після Служби Божої, 4 бенкети для різних клюбів, вечерю на 5 весільних забав. Справили пирогове пущення. Мали вечерю і соціяльний вечерок для членів громади, членок відділу з родиною, запрошуючи тих, що дають поміч як треба.

Зимовою порою членки сходились і вишили ковдру з кусників матерії, на розігравку на базар в червні, членки старались щоб було досить ручних робіт і вишитих речей на печива на продаж. Відбули Великодний чай і продаж печива, пасок і писанок перед Великодними святами.

Мали Службу Божу — День Подяки, приготовили обід для усіх учасників, осінню вечерю в жовтні. Брали участь у фестивалі колядок і участь у дні Спільної молитви. у вересні ми відвідували старших громадян, що перебувають у домі відпочинку з концертовими точками і вечерок з днем уродин. У січні приносимо їм святу Вечерю, а Свячене на Великдень рано. У цім домі перебуває пані Агафія Колибаб, котрій в травні сповнилось 102 роки. Працівники і заряд того дому справляли забаву для неї, ми мали запрошення взяти участь у програмі і на чайне прийняття.

На місячних зборах ушановуємо членок, котрі мають день уродин того місяця, дарунком та перекускою.

По черзі відвідуємо хворих, дбаємо про чистоту у церкві і в кухні у Народному Домі.

Ми дали фінансову поміч для молодої родини, на 25 літнє свято оселі „Тризуб" біля Кристал Лейк. Дали стипендійну нагороду за українську мову в державній школі одержала панночка Сенді Риснак з Шіго, Саск. Дали для Музею С.У.К. у Саскатуні, до льокального музею, для дітей-калік почерез телемірекл, на лікування недуг. Виповнили бюджет, купили потрібних речей до кухні і речей до церкви.

Заряд залишився той самий на 1980 рік. Голова — Марія Франко, заступниця — Ґеня Крикливич, секретарка — Вероня Гаррас, касирка — Домка Колибаб. Контрольорки — Гафія Пинтилюк і Катерина Чайковська.

Найбільшу фінансову поміч ми передали до Церковного комітету, щоб помогти сповнити нашу давню мрію, а це: 12-го серпня 1979 року у громаді Святих Апостолів Петра і Павла у Фовм Лейк відбулась Канонічна візитація Високоппреосвященнішого Архиепископа Бориса з нагоди 35-річного ювілею громади та посвячення храму. Вибрано комітет при помочі о. настоятеля В. Кокорудза, членів громади і членок — всі разом працювали, щоб все було на той радісний день. Храм був прибраний живими квітами. Дуже приємно було бачити як хлопці з хоругвами, отці Кокорудз і Семотюк, та хлопці котрі мали обслуговувати Владику, вийшли на подвір'я назустріч Владиці.

Дзвін, що був перевезений з піонерської церкви, котрого голосу ніхто не чув довшими роками на своїм новім місци при церкві радісно гомонів, відзивався за кожним ударом, давав усім знати, що відбувається незвичайна подія. Дівчатка, гарно убрані, з квітами чекали перед брамою — за хвилину приїжджає Владика.

Старший брат привітав Владику колачем і сіллю, а одна з дівчат подала живі квіти. Настоятель з хрестом у руках привітав Владику і всі зайшли до храму. Відбулось посвячення храму. Почалась Служба Божа. Співав хор з Йорктону під проводом п. Ґригорі. По відправі відбувся спільний обід, а по обіді слідувала ювілейна програма.

Це був день, що надовго залишився в наших споминах.

Вероня Гаррас, секр.

ГЕФОРД, САСК.
ВІДДІЛ ІМ. О. БАСАРАБОВОЇ

Річні збори відділу відбулися 4-го листопада 1979 року в церковній залі. Збори відкрила голова пані Ольга Смитанюк. Хвилиною мовчанки вшановано пам'ять померлих членкинь.

Предсідницею зборів була Ольга Смитанюк, секретаркою зборів Стела Гавриш. Слідували звіти членів управи і комітетів. Звіт з минулорічних зборів читала Стела Гавриш.

Фінансовий звіт за 1979 рік подала Ліда Ланська. Звіти комітетів подали слідуючі: комітет добродійний — Катерина Семко, референтка „Променя" — Анна Ткачук, господинь — Настя Гарбуз. Голова Ольга Смитанюк подякувала членкам за щиру і згідну співпрацю в товаристві.

Впродовж року відбулось 9 місячних зборів і 2 засідання. Наш відділ опікується Недільною школою. Учителями Недільної школи були Ольга Смитанюк і Роман Ткачук. Товариство знову приготовило подарунки дітям на день Святого Миколая. Під час Різдвяних свят членки їздили колядувати на церкву і ходили з щедрівкою. Приготовили перекуску і помогли з програмою на день Тараса Шевченка.

Членки улаштували весняний чай і продаж Великодного печива та писанок.

Також мали спільне свячене. На Великдень вручували пацієнтам у шпиталі кошички з свяченим. Наш відділ відсвяткував свій 50-літній ювілей. Членик відділу приготовляли похоронні і поминальні обіди та перекуски. Разом з церковною громадою приготовили вечерю на осінній базар. Відділ передплачує журнал „Промінь" і „Український Голос" до шпиталю. Добродійний комітет відвідував хворих у шпиталі та давали картки з побажанням і подарунки хворим членкам. Членки займалися збіркою на інститут сліпців.

Одержана кореспонденція була прочитана на зборах. Відділ купив білети на королеву СУМК. Наш відділ начислює 31 членкинь. Впродовж року відділ склав пожертви на такі цілі: на церкву $1,000.00, на Музей Союзу $100.00, на „Промінь" $43.00, на організаційний фонд Союзу $25.00, на СУС Фундацію $200.00, на Гефорд Нирсінґ Говм $25.00.

З року 1978 осталося в касі — $1,237.55, прихід в 1979 році $3,483.59, розхід у 1979 році $4,189.27, у касі осталося $531.87.

Заряд відділу на 1980 рік: голова — Ольга Смитанюк. уступивша голова — Параска Барабаш, заст. голови — Савеля Гарах, секретарка — Стела Гавриш, заст. секр. — Анна С. Яківчук, касирка — Ліда Ланська. Контрольна комісія — Параса Барабаш, Савеля Гарас і Олеся Михайлюк. Референтка журнала „Промінь" — Анна Ткачук. Добродійний комітет — Катерина Семко і Анна С. Яківчук. Господині — Настя Гарбуз, Єлисавета Никіфорук, Марія Калин, Анна М. Яківчук, Параня Сулятицька. Катерина Бабчук.

Стела Гавриш, секр.

ШІГО, САСК.
ВІДДІЛ ім. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ

Річні збори відділу відбулися 5 грудня в домі Василини і Дмитра Баранеських. Присутніх членок було 21.

Голова К. Рудей відкрила збори тихою молитвою. Предсідницею була Марія Кирилюк, а секретаркою Савелія Боднар. Членки заряду і референтки здавали звіти з цілорічної праці відділу. К. Рудей, голова, дала свій звіт, склала сердечну подяку зарядові, і всім членкам за щиру працю. Секретарка А. Парнета дала звіт з минулих річних зборів також пригадала звіт діяльности. За час року ми мали 7 місячних зборів. Діяльність нашого відділу: Ми влаштували такі підприємства: приготовили 3 похоронні обіди, один поминальний обід і памагали лиш видати обід на двох поманах. Мали 2 прощальні прийняття для двох членок, котрі лишили нашу околицю. Видали храмовий обід коло церкви на Зелені Свята.

Жертвували $25.00 на оселю „Тризуб" і на фонд Івана Сірого $50.00, та на різні місцеві цілі; щороку все докуповуємо потрібну посуду до кухні при Народнім Домі, також вислали бюджет до централі. Все відвідуємо хворих, посилаємо картки і квіти для хворих у шпиталі, а дома маленькі кошички овочів. Посилаємо вінки і картки співчуття.

На здобуття фондів мали 4 рази бінґо, також улаштували наш річний базар, котрий нам здобув $830.00.

Фінансовий звіт: з 1978 року лишилося $84.39, приходи в 1979 році $2,237.31, разом приходи $2,321.70,

Заряд на рік 1980: голова — Марія Кирилюк, заст. голови — К. Рудей, секр. — А. Парнета, заст. секр. — А. Каван, касирка — Ґ. Клевчук. Контрольна комісія — Е. Білокрила, Г. Скігар. Відвідування хворих — В. Баранеська, А. Каван, М. Березовська; Виховної секції — добр. Кокорудз, Г. Павлюк.

На закінчення зборів мали час погоститися при перекусці і обмінятися святочними дарунками.

А. Парнета, секр.

ҐЛЕСЛИН, САСК.
ВІДДІЛ ІМ. О. БАСАРАБОВОЇ

Річні збори відділу відбулися 5 грудня 1978 року у церковній залі при участи 9 членок. Збори відкрила голова Марія Гарасим і привітала членок і попросила всіх провести молитву.

Вшановано пам'ять членок, які відійшли у вічність хвилиною мовчанки. Секретаркою зборів була Катерина Данилів, а предсіднищею зборів була Марія Гарасим.

Звіт з минулорічних зборів був читаний. Звіт з річної діяльности здала Анна Буй і також голова Марія Гарасим у котрім сказала, що голова ніколи не година вести роботу у т-ві без помочі членок. Подякувала членкам за спільну працю впродовж року.

Діяльність: відбулося 5 місячних зборів, одні надзвичайні, церковний празник. Відділ разом з церковною громадою брали участь у 50-ім ювілею нашого міста (Ґлеслин). Членки приготовили святочний віз (фловт), Кредит юніон бенкет, похоронні обіди, новорічний танець, пущення.

Наш відділ малий і ми більше працюємо при місцевій церкві. Жертвуємо по нашій змозі на інституції її народні цілі.

Фінансовий звіт: З року 1978 осталось в касі $2,992.56, прихід у 1979 році — $2,753.64, розхід у 1979 році $1,821.42. В касі осталось — $3,924.78.

Членки відділу беруть участь (сестриць) при церкві і помагають уметблювати церкву. Відвідують хворих у шпиталі, доручують квіти і овочі членкиням у старечім домі і по домах.

Склад заряду на 1980 рік: голова — Марія Гарасим, заступниця — Анастасія Гаврилів, секр. — Катерина Данилів, касирка — Анна Буй. Сестриці — Фрося Левчук, Єва Дмитришин, Рузя Бойко.

Катерина Данилів, секр.

ЛАШІН, КВЕБЕК
ВІДДІЛ ІМ. КН. ОЛЬГИ

Річні загальні збори відбулися 2 грудня 1979 року в церковній залі, в присутності 20 членок. Голова відділу Анна Г. Савюк відкрила збори і попросила о. Григорія Планіду провести молитву. Предсідницею зборів обрано Катерину Клунко, а секретаркою Наталку Лазоренко. Після доповнення президії вшановано пам'ять членок, які відійшли у вічність, усі присутні проспівали „Вічная пам'ять".

Слідували звіти: голови, членок управи і комітетів.

Голова відділу Анна Г. Савюк привітала присутніх та у своїм короткім звіті подала перебіг цілорічної праці, яку виконувала як керівник відділу і склала подяку членкам управи, комітетам і всім членам відділу за співпрацю.

Діяльність відділу: На протязі року відбулося 5 місячних зборів і одне засідання. За ухвалою відділу в день річних загальних зборів після літургії о. настоятель служить Панахиду по членках, які відійшли у вічність на протязі часу від заснування відділу.

Відділ влаштовує традиційну спільну кутю включно з короткою програмою — концерт колядок і щедрівок, буває деклямація. В часі посту обід поминальний в пам'ять померлих членів громади. Приготовили перекуску для духовенства і вірних присутніх в часі відправи Місійної Великопостної Богослужби „Пасії". Спільне свячене та Храмове свято. Свято св. Великої кн. Ольги — патронки відділу.

Обіди для вшанування Дмитрів, Михайлів, Миколаїв,. Прощальний обід для членів громади і відділу

паньства Олександра і Антоніни Кравченко. Відвідувачки хворих відвідують по шпиталях і домах — хворих і старших віком. Посилаємо квіти. Комітет Сестрицтва дбає про чистоту і порядок в церкві та прикраси. Членки співають в церковнім хорі. Відділ сповняє значну ролю у всіх імпрезах які влаштовує церковна громада.

Фінансовий стан: з 01978 року — $3,247.97, прихід у 1979 р. — $1,501.47. Видатки $997.56, осталось $3,751.88. Пожертви: на церкву Св. Юрія — $500.00, „Промінь" — $228.00, Інститут Св. Володимира $25.00, Організаційний фонд Союзу $20.00, Українська Шкільна Рада Квебеку $20.00, бюджет до Централі Союзу $79.00.

Настоятель о. Григорій у своїм слові з задоволенням підкреслив вклад корисної праці для церкви, подякував відділові за куплені речі до резиденції, та закликав до дальшої праці і не відмовлятися від обов'язків в управі. Так і сталося. Управу перевибарно на 1980 рік. Склад управи: голова — Анна Г. Савюк, заст. голови — Вікторія Морган, секретарка рекорд. і кореспонд. — Тетяна Клемба, секр. фінансова — Олександра Дмитрук, касирка — Анна Декер. Референтка „Променя" — Марія Тихонів, Контрольна комісія — Ольга Штихно, Анна Кузинська, Зіна Гайдук. Сестриці — Наталка Луцишин, Анна Декер, Вікторія Морган, Маргарета Хільченко. Господині — Домка Максимик, Вікторія Морган, Анна М. Савюк, Оксана Яковенко. Відвідування хворих — Домка Максимик, Ліда Ґут.

Збори закінчено молитвою „Достойно є".

Т. Клемба, секретарка

ВОТЕРФОРД, ОНТ.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулися 19 грудня 1979 р. в Нар. Домі при участи 14 членок.

Голова Оля Андрушко відкрила збори молитвою „Отче наш". Вшановано відійшовших членок, бл. п. М. Загальську і М. Шведченко. Голова Оля Андрушко щиро привітала членок і подякувала їм за співпрацю, кооперацію та згоду в товаристві і пожертви, що їх членки так щиро складали.

Предсідницею зборів була П. Залуцька, секретаркою — Рузя Свиридович. Звіт діяльности за 1979 р. здала голова О. Андрушко. Впродовж року відбулось 6 місячних зборів, 1

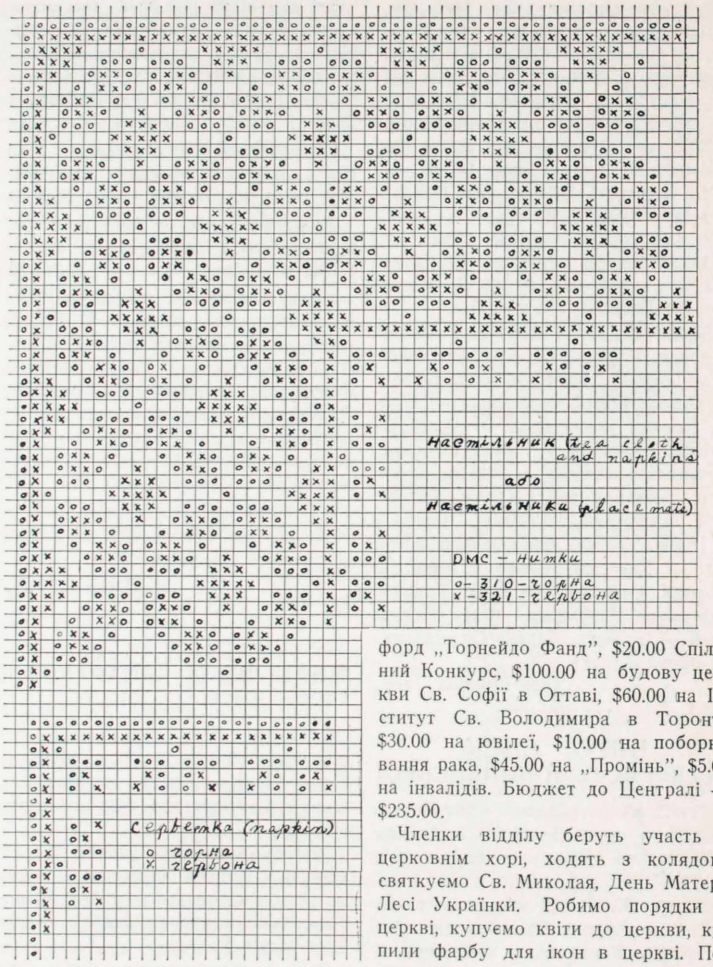

засідання. Членки приготовляли вечері пирогів і голубців, робили пироги і голубці для випродажі, приготовили і видали вечерю на новорічну забаву, приготовили спільне свячене, видали 3 похоронні обіди, храмове свято, продаж печева і писанок, 5 вечер, Панахиду і поминальний обід членства, взяли участь у місії і Панахиді в пам'ять добр. Галини Костюк, видали два поминальні обіди.

Фінансова секретарка Анеля Андрушко дала фінансовий звіт: З 1978 року осталось в касі $1,857.42, прибутки в 1979 році $5,242.80, видатки в 1979 — $5,403.57. Залишилось в касі — $1,694.67.

Товариство жертвувало на місцеву нашу церкву $2,500.00, $200.00 на Музей в Саскатуні, $100.00 на Вотерфорд „Торнейдо Фанд", $20.00 Спільний Конкурс, $100.00 на будову церкви Св. Софії в Оттаві, $60.00 на Інститут Св. Володимира в Торонті, $30.00 на ювілеї, $10.00 на поборювання рака, $45.00 на „Промінь", $5.00 на інвалідів. Бюджет до Централі — $235.00.

Членки відділу беруть участь в церковнім хорі, ходять з колядою, святкуємо Св. Миколая, День Матері, Лесі Українки. Робимо порядки в церкві, купуємо квіти до церкви, купили фарбу для ікон в церкві. Постарали стяжку для прапору Союзу. Посилали делегатку. Беремо участь у „Геритейдж" з українськими стравами, виставами і танцями. Мали виступ в українських строях, писання писанок і вишивок у Вотерфорд бібліотеці. Купили 10 книжок (тикетів) як відбувся з'їзд в Брентфорді. Купили дві книжки С.У.С.. Читаємо обіжники централі. Відвідуємо хворих у шпиталі; доручуємо квіти і картки побажань.

Склад заряду на 1980 рік: голова — Оля Андрушко, заст. голови — Рузя Свиридович, секр. — Рузя Галик, касирка — добр. Анна Ткачук, фінансова секр. — Анеля Андрушко. Комітет хворих — Оля Андрушко, добр. А. Ткачук і Є. Роза. Контрольна комісія — П. Залуцька, Марія Шебець, О. Андрушко.

Рузя Галик, секр.

ЧИЛИВЕК, Б. К.
ВІДДІЛ ім. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ

Річні збори відділу відбулися в середу 5-го грудня 1979 р. вечером у церковній залі в присутности 12 членок. Голова п. В. Костів відкрила збори молитвою і однохвилинною мовчанкою вшановуючи померлих членок і членів церковної громади Св. Димитрія.

Пані Стефанія Троян була предсідницею а п. Наталка Гайдук секретаркою зборів.

Протокол з минулих річних зборів і список праці за цілий рік прочитала секретарка М. Савіцька. Урядниці — голова, касирка та голови комітетів, звітували і висловлювали свої поради і зауваги. Голова подякувала членкам за співпрацю та закликала їх до дальшої праці для кращого успіху.

За рік відбуто 9 зборів, на яких читано обіжники від Централі і від Провінційної Екзекутиви на Б. К. Членки ходили колядувати разом із членками церковної громади та брали участь у Різдвяній програмі по радіо в Чиливек. Відсвятковано програмою роковини Лесі Українки, патронки О. Кобилянської та Тараса Шевченка, День Української жінки і Св. Миколая. Членки приготовили спільну громадську Йорданську вечерю, вечерю на Пущення перед великим постом, 2 похоронні обіди, спільне свячене, празниковий обід. Прощали членку п. О. Зузак, яка вибралась до Едмонтону.

Щоб здобути фінанси, відділ приготовляє голубці і пироги (вареники) на продаж, випродаж Великоднього печива, писанок і вишивок під час чаю перед Великоднем і знову під час церковного осіннього базару.

Відділ належить до Льокальної Ради Жінок і брав участь у Ювілейнім з'їзді, який відбувся в травні. Членки помагали збирати фонди на нову частину шпиталю в Чиливек.

Звіт касирки Анни Зайдлер: в касі із 1978 р. $2,117.79, приходи за 1979 рік $3,632.88, розходи за 1979 р. — $3,392.72, осталось — $2,357.95.

Відділ жертвував на церкву $2,517.00, на журнал „Промінь" $32.00.

Збори вибрали нову управу на 1979 - 1980 рік: голова — Настуня Марчук, 1-ша заст. голови — Наталка Гайдук, 2-га заст. голови — Вінні Костів, рекордова секретарка — Маруся Скрипник, заст. секр. — Стефанія Троян, косирка — Анна Зайдлер. Господині — Юлія Ґорчинська, Анеля Френд. Сестриці — Д. Юрків, П. Мерко і Н. Гайдук. Контрольна комісія: Марія Горін, Віра Пеннер і М. Савіцька. Пані Галина Кіслінська і Марія Савіцька є в управі церковної громади.

Членки відділу складають найсердечнішу подяку управі Централі, Провінційній Екзекутиві та редакції журнала „Промінь" за їх умілий провід.

За управу — **Марія Савіцька**

СКАРБОРО, ОНТ.
ВІДДІЛ ІМ. СВ. АННИ

Річні збори відділу відбулися в неділю 9-го грудня 1979 р. у церковній залі. Голова, пані Таня Козурко була предсідницею зборів, а секретарювала Юлія Никіфорук. Хвилиною мовчанки вшановано спочилих членок. Протокол минулорічних зборів прочитала секретарка Ю. Никіфорук. Слідували звіти таких урядниць: рекордової секретарки, скарбнички, культ.-освітньої реф., реф. журналу „Промінь", представниці до КУК, комітету телефону, комітеу хворих, базарового комітету, 1-шої заст. голови, і звіт голови.

Впродовж року відділ відбув 9 місячних зборів і одно засідання з церковною управою. Культурно-освітні імпрези відбули такі: Свято Шевченка і День Матері. Інші імпрези: Йорданська вечеря, Спільне свячене, Візитація Владики, „Мий Фест", Рік Дитини і Св. Миколая (спільно), Всесвітний день молитви, Релігійний семінар - СУМК, Пущення (вечеря і забава) в м. березні і листопаді і Маланку. В літній порі мали пікнік. Брали участь у 38-му з'їзді Союзу в Гамільтоні від 1 до 5 серпня 1979 р.

На закінченню „Року Дитини", головною доповідачкою була гостя пані Тоня Горохович, авторка книжки „Батьки і діти". Її доповідь була дуже поучаюча. Англійською мовою, коротко, але уміло промовляв до дітей Мирон Бойко. Він переконливо доказував чому є корисно знати більше як одну мову. Релігійний Семінар - СУМК (два дні), з великою участю, відбувся дуже успішно. Наша участь у „Мий Фесті", котрий триває три дні, приносить поважну суму прибутку до каси. В той час ми маємо випродаж українських страв і печива, книжок, вазонків і т. п. Базар є один з найбільших проєктів. Цього року прибутку з базару було $1,704.36.

За рік відділ жертвував на такі цілі: На церкву Св. Анни $500.00, для СУМК-у $50.00 і на організаційний фонд $60.00. Членки займаються чищенням і прикрасою церкви і кухні. Поважне число членок співає у хорі. Фін. звіт: з року 1978 в касі осталось $1,539.63. При кінці 1979 р. осталось в касі $3,384.90.

На рік 1980 вибрано такий заряд: уступився голова — Барія Боднарчук, голова — Таня Козурко, 1-ша заст. голови — Ліза Бот, 2-га заст. голови — Марія Бабенко, рекорд. і кор. секр. — добр. Марія Легенюк, англомовна секр. — Юлія Никіфорук, фін. секр. — Анна Петришин, скарбничка — Ольга Михальчук, культ.-освітня реф. — Тамара Чорна, реф. „Променя" — Ліза Бот. Контрольна комісія: Віра Кузик, Ґеня Лесик, Марія Боднарчук. Пред. до КУК: Тамара Чорна, Стефа Кукурудза. Комітет телефону: Ґеня Лесик, Боні Полак, Марія Федак. Комітет хворих: Ліда Савдик, Рузя Унґерян. Базаровий комітет: Марія Федак, Ґеня Лесик, Лиз Дячун. Сестриці: Катерина Гриб, Емілія Гриньків, Марія Радченко.

Крім праці у відділі, є членка представниця від централі Союзу до управи Суспільної Служби Канади в особі Ю. Никіфорук від 1977 року.

Отець Легенюк дав признання управі і членкам за пророблену працю і сказав, що звіти наші дуже скромні, що ми не величаємося. Маємо дуже щиру голову в особі пані Козурко. Його бажання є мати більшу громаду. Отець пригадав, що наш відділ є складова організація Союзу Українців Самостійників і що ми є також членки церкви. Побажав якнайкращих успіхів і доброго здоров'я на будуче. Голова, пані Козурко, подякувала отцеві і висловила сердечну подяку членкам управи, комітетам та всім членкам за співпрацю впродовж року. Збори закінчено молитвою. **Юлія Никіфорук,** секр.

Довкола дому

Стефанія Кульба

ЗУПА З КАПУСТИ (CABBAGE SOUP)

¾ ф. вудженого сала (бейкон)
1 ложка масла або маргарини
1 бляшанка (10 унц.) яловичиної юшки (біф брат)
1 бляшанка (10 унц.) помідорової юшки (томато суп)
2 бляшанки води
4 горнятка пошаткованої капусти
½ горнятка покраяної цибулі
2 ложечки соли
½ ложечки спорошкованої червоної паприки
1 лавровий листок
дрібка перцю
1 ложка Шеррі
квасної сметани

Бейкон покроїти дрібно, зісмажити на маслі. Додати решту складників і варити під покришкою на легкому вогні 30 хвилин, мішаючи часто. Подавати з квасною сметаною.

— — —

CHOCOLATE LAYER CAKE

A good, moist chocolate cake made with mayonnaise in place of eggs and oil.

3 cups unsifted all purpose flour
1½ cups sugar
⅔ cup unsweetened cocoa
2¼ tspns. baking powder
1½ tspns. baking soda
1½ cups Hellmann's mayonnaise
1½ cups water
1½ tspns. vanilla

Grease 2 (9 x 1½ inch) layer pans; line bottoms with waxed paper. Sift together flour, sugar, cocoa, baking powder and baking soda into large mixing bowl. Stir in real mayonnaise. Gradually stir in water and vanilla until smooth and blended. Pour into prepared pans. Bake in 350° oven about 25 mins. or until cake tester comes out clean. Cool completely. Remove from pans. Frost as desired. Makes 2 (9-in.) cake layers.

КУРКА З РИЖОМ (CHICKEN & RICE)

1 горнятко рижу
4 ф. курки в кусках
1 торбинка сухої цибуленої юшки
1 бляшанка (4 унц.) краяних печеричок
2 горнятка води

Риж виполоскати на ситку щоб добре стікла вода і переложити його до скляної посудини. Кусники курки уложити на верх рижу так щоб його закрити. Окремо розпустити суху цибулеву юшку, додати печерички, полляти підливою. Накрити посудину скляною покришкою і пекти при 350° одну годину до готовности. Подавати у тій самій посудині. Вислід: 4 порції.

— — —

ВСЕ, ЩО ВИ ПОТРЕБУЄТЕ ЗНАТИ ПРО ЧАСНИК...

Чи ви усвідомлювали собі, що часник це одна з лічничих рослин? Вона вбиває бактерії, лікує простуду, навіть нищить мозолі й своєю життедайною силою вже в давнині помагала будувати піраміди й здобувати старинний світ. Часник це одна з найстарших рослин. Вона була люблена й ненавиджена ще від самарянських часів. Побільше люблена нижчими клясами суспільства, ненавиджена „богами" й вищою клясою. Але ця, з міцним ароматом рослина мусово повинна знайтися між щоденними харчами кожної здороводумаючої людини.

Будівничі пірамід споживали часник, бо він був запорукою кріпкого здоров'я в ті часи. Знову єгипетські жерці, не то що опрокидували ужиток часнику, але навіть поборювали його уживання як щось нечисте й гидке. Знову ізраїльтяни, опинившись в пустині, тужили за всіма рослинами, які прийшлось залишити в Єгипті, а найбільше тужили вони за часником, який був головною приправою до їхньої їжі.

Римські й грецькі вояки з замилуванням споживали часник, але мусіли вистерігатись цього зрадливого запаху, коли їм приходилось покланятись богам в їхніх святинях.

Якщо б ми мали вірити народній медицині — то можемо сказти, що часник лікує від укусів гадюк, поборює гарячку, простуду, ревматизм і лікує навіть запалення горла.

В Совєтському Союзі уживають часник як антибіотик, а в 1965 р. був масово уживаний в поборюванні епідемії інфлюенци.

В Німеччині лікарі вже 50 років тому взяли під увагу дуже серіозно нічничі спроможності часнику. Вони ствердили, що часник спричинює обниження високого тиснення, зменшує кількість холестеролю в кровоносних судинах і є одним з важних чинників проти серцевих недомагань.

Часник — азійського походження, який прийнявся в ужитку по цілому світі. Вже 3,000 літ тому в Китаю жертовне ягня було приправлюване часником.

Сьогодні часник є дуже популярний у Франції й у всіх країнах над Середземним морем. В Еспанії дають краяний часник під печеню крілика, чи барана. В Ліоні курка з часником тушиться в маслі й білім вині. В Барцельоні подають всілякі морські сотворіння (сі фуд) з булочкою посмарованою маслом з часником. Греки мають спеціяльний соус „скордалія" з часнику, яким приправляють м'ясиво, ярину й рибу. В Еспанії також подають спеціяльну зупу з часнику.

І ось так цей переслідуваний, принижений й погорджуван часник протягом 3,000 літ здобуває одно з перших місць між приправами світової кулінарії. Уживайте й Ви його, коли ж купуєте — уважайте на легку червонаву закраску, яка питома найкращому гатункові середземноморської округи.

С. Кульба

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

Членки відділу ім. Ольги Басарабової у Гефорді, Саск. складають нев'янучий вінок на свіжу могилу нашої старшої членки, бл. п. Марії Федиш, яка упокоїлась 11 лютого 1980 року, у її пам'ять засилаємо $10.00 на журнал „Промінь". Родині покійної висловлюємо щире співчуття.

За відділ — А. Ткачук

— — — — —

Зберігаючи світлу пам'ять мого дорогого сина Ореста Москалика, який 22-літнім юнаком у часі другої світової війни 1944 року в м. травні пропав без відомости, в його незабутню пам'ять жертвую $20.00 на журнал „Промінь".

Любляча мама Анна Москалик, Вінніпеґ

— — — — —

Кладемо нев'янучий вінок у шості роковини упокоєння нашої любої дорогої Мами:

„Мамо! Засмучені наші серця сьогодні і кожного дня, ніхто не бачить нас заплаканих, але море сліз упливає, коли ввесь світ засинає". У світлу пам'ять покійної засилаємо $15.00 на журнал „Промінь".

Муж Василь Пушкар; діти: Юлія, Ольга,
Люба, Роман, Микола, Іван і внуки, Монтреал

— — — — —

Складаємо нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. Олекси І. Чарнецького з Едмонтону, який упокоївся 16 лютого 1980 року, в його пам'ять складаємо 25.00 на журнал „Промінь".

Родині покійного висловлюємо щире співчуття.

Приятелі В. Бойчуки, Френцес, Саск.

— — — — —

Кладу китицю нев'янучих квітів у незабутню пам'ять мого дорогого чоловіка інж. Івана Янішевського, який відійшов у вічність 8 квітня 1972 року і засилаю $20.00 на журнал „Промінь".

Ганна Янішевська, Торонто

— — — — —

На свіжу могилу бл. п. Олекси І. Чарнецького, який упокоївся в Едмонтоні 16 лютого 1980 р. замість квітів засилаю $5.00 на „Промінь".

Софія Гриник, Едмонтон

— — — — —

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Євгенії Угринюк, яка упокоїлась 19 березня 1980 року, засилаю в її пам'ять $10.00 на журнал „Промінь".

Анна Бойчук (з Друлів), Вінніпеґ

— — — — —

Поправка — На стор. 30 в ч. 3 „Променя" робимо поправку до нев'янучого вінка бл. п. Параскеви Бокшован, яка упокоїлась 1979 року 12 січня (було помилково 1944).

— — — — —

Складаємо нев'янучий вінок у незабутню пам'ять наших дорогих — батька — бл. п. Михайла Стручинського, який відійшов 17 серпня 1974 р., мами Сабіни Стручинської, яка упокоїлась 21 січня 1975 р. в їх світлу пам'ять складаємо $15.00 на „Промінь". Покійним вічна пам'ять.

Дочки і зяті — Марія і Франко Дубинські, Вінніпеґ
Галина і Павло Дубинські, Кенора, Онт.
Син Микола і невістка Оля Стручинські

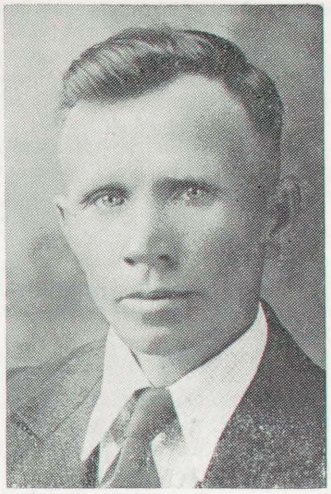

НЕВ'ЯНУЧИЙ ВІНОК

У світлу пам'ять мого дорогого мужа Павла Ягольницького, який упокоївся в Бозі 12 березня 1980 року, на 88 році життя, складаю на його свіжу могилу Нев'янучий Вінок $200.00 на „Промінь".

За Твою любов і за віддану працю для своєї Рідної Церкви й Народу нехай Добрий Господь оселить твою душу, де праведні спочивають, де вже нема ні болю, ні зітхання, але життя безконечне!

Хай буде покійному Павлові вічная пам'ять!

Дружина Олена, Канора, Саск.

— — — — —

Складаю нев'янучий вінок у світлу пам'ять мого чоловіка Николая Кудли, який упокоївся 29 листопада 1974 року та у пам'ять мого брата Григорія і братови Параскеви, які згинули у трагічнім випадку 27 червня 1978 року, в їх пам'ять засилаю 10.00 на „Промінь".

Дружина і сестра Єлисавета Кудла-
Фрейскул, Келовна

— — — — —

У ДЕНЬ МАТЕРІ

У світлу пам'ять найдорожчим, ніколи незабутнім мамам:

У сорок треті роковини упокоєння мами Варвари Дирбавки й у сорок другі роковини мами Анни Білик, складаю китиці нев'янучих квітів і засилаю $20.00 на журнал „Промінь".

Дочка і невістка Михайліна Білик, Саскатун

— — — — —

Членки відділу ім. Лесі Українки в Овкборні, Ман. кладуть нев'янучий вінок квітів на свіжу могилу нашої дорогої членки, бл. п. Теклі Гнатів, яка упокоїлась 29 березня 1980 року у лікарні Шов Лейк, в її світлу пам'ять складаємо $10.00 на журнал „Промінь". Родині висловлюємо щире співчуття.

Анна Баклащук, голова
Марія Старенька, секр.

Кладу нев'янучий вінок на могилу мого дорогого незабутнього мужа, бл. п. Івана Саранчука, який так вчасно упокоївся 5-го травня 1979 року, в його світлу пам'ять засилаю пожертву — $40.00 на журнал „Промінь".

Дружина Марія Саранчук, Норт Бетлфорд, Саск

— — — — —

У першу річницю смерти (22 травня 1979) нашого найдорожчого тата, Дмитра Гомоніва, кладемо нев'янучий вінок — дар на „Промінь" $10.00.

Донька Ірина Різник з родиною, Калгари, Альберта

— — — — —

У світлу пам'ять Василини Никіфорук, яка упокоїлась 19 листопада 1979 р. в Норт Бетлфорд, Саск. складаю $15.00 на журнал „Промінь".

Марія Бендас, Норт Бетлфорд, Саск.

— — — — —

Членки Відділу Союзу Українок ім. Лесі Українки при Катедрі Пресвятої Тройці у Вінніпегу, складають $20.00 на „Промінь", як нев'янучі вінки на свіжі могили двох трудолюбивих членок-піонерок —

МАРІЇ МИКИТЮК яка впокоїлася 28 березня, 1980 р., на 86 році життя і

МАРІЇ ПАВЧУК яка впокоїлася 5 квітня, 1980 р. на 71 році життя.

З пошаною і з вдячністю згадуємо їх заслуги в Союзі Українок Канади, бо вони працювали р різних околицях перед тим як стали членками нашого відділу.

Покійним вічна пам'ять!

Марія Керніцька — секретарка
Павліна Ігнаш — голова

В перші болючі роковини смерти нашого дорогого і незабутнього брата сл. п. інж. Антона Ковбля, який відійшов у вічність 21 травня 1979 р., в його світлу пам'ять засилаємо $15.00 на журнал „Промінь".

Сестри: Оля Ковбель, Люба Янкович, Надія Воробець, Торонто

— — — — —

Складаємо китицю нев'янучих квітів на свіжу могилу нашої довгознаної приятельки, бл. п. Марії Микитюк, яка упокоїлась 28 березня 1980 р., засилаємо в її пам'ять $10.00 на журнал „Промінь". Вічна їй пам'ять.

Богдан і Емілія Ханасики, Вернон, Б. К.

— — — — —

Відділ ім. О. Кобилянської у Саскатуні складає китицю нав'янучих квітів на могили своїх двох щирих членок.

На свіжу могилу бл. п. Стефанії Филюшко, яка упокоїлась 10-го квітня 1980 р. і у роковини упокоєння бл. п. Параскеви Бокшован, яка відійшла з цього світа 12 січня 1979 р.

В їхню світлу пам'ять складаємо $30.00 на прес фонд журнала „Промінь". Вічна їм пам'ять.

За відділ — Марія Гарбус, реф. „Променя"

— — — — —

У 24-ті роковини мого дорогого брата Павла Квашука, який відійшов з цього світа трагічною смертю 1 червня 1956 року в Німеччині, як вояк канадської армії і спочиває на цвинтарі у Гановері, в його світлу пам'ять засилаю $20.00 на журнал „Промінь".

Сестра Євгенія Лехкодух, Васетна, Альберта

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Ванкувер

Хвальна редакціе!

Засилаємо пожертву в сумі $100.00 на пресовий фонд журнала. Вітаємо „Промінь" з 20-річчям, а редакцію з невтомною працею. Оцінюємо Вашу посвяту і добре редагованого та так цінного журнала, як для жіноцтва, то так і суспільства взагалі. Хай Вам Бог помагає у Вашій нелегкій праці.

За відділ — **К. Бублик,** кор. секр.

— — — — —

Давфин, Ман.

Наш відділ ім. Лесі Українки влаштував програму в честь Лесі Українки 24 лютого ц. р. Збірка з нагоди свята принесла $40.00. яку засилаємо разом з привітом журнала у його 20-річчя. Членки нашого відділу висловлюють щире признання ред. Н. Когуській за її невтомну працю впродовж 20 років. Бажаємо здоров'я і дальших успіхів.

За відділ — **М. Білоус,** рефер.

— — — — —

Суррей, Б. К.

Хвальна Редакціе!

Прошу мені вислати листу передплатників „Променя" в Суррей-Валей, кілька чисел „Променя" оказових.. Цього року я є референткою журнала. Засилаю пожертву $10.00 на прес. фонд. З нагоди 20-річчя журнала бажаю успіхів і щасливого року.

Марта Лебедович

Пайн Ривер, Ман.

Поважані Пані!

Засилаю Вам поштовий переказ на $60.00. З того прошу зачислити мою передплату, а решта на фонд журнала, якого люблю читати. З нагодж 20-річчя „Променя" бажаю Вам гарних успіхів і на майбутнє. Хай Вам Бог помагає в цій праці.

Д. Зісяк, Ваша читачка

— — — — —

Монтреал

Пані Редакторко!

Як минулого року, так і цього я Вам висилаю передплату за журнал „Промінь". Залучую $10.00 на передплату, а $10.00 на прес. фонд — разом $20.00. Бажаю Вам веселих свят Воскресення Христового і великих успіхів у Вашій праці та кріпкого здоров'я.

Ольга Милашук

— — — — —

Лашін, Кве.

Хвальна Редакціе!

Журнал „Промінь" передплачую від першого числа його появи. Вступаючи в третє десятиліття, бажаю успіхів у майбутньому, щоб журнал зростав під кожним оглядом. Редакторці Н. Когуській і співробітникам бажаю кріпкого здоров'я та задоволення з праці. Засилаю передплату і $5.00 пресового фонду.

З пошаною —

Т. Клемба, читачка

Вінніпеґ

З нагоди посвячення нашої нової хати, якої чин освячати виконав митр. прот. Ф. Керніцький складаю $20.00 на журнал „Промінь". Разом з тим у 20-річчя журнала, якого передплачую від першого числа бажаю його редакції продовжуватиу таку цінну працю, як для нашого жіноцтва, так і для нашого громадянства взагалі.

Анна Вишневецька

— — — — —

Мічам, Саск.

Хвальна Редакціе!

З нагоди 20-річчя журнала „Промінь" засилаємо признання і подяку працівникам „Променя". Висилаємо $50.00, як дар-пожертва від відділу ім. Ольги Кобилянської в Мічам, Саск.

Хвальній редакції бажаємо дальших успіхів у журналістичній праці для добра Союзу Українок та українського народу.

Зоня Марковська, голова
Оля Борса, секретарка

— — — — —

Емесбурґ, Онт.

Пересилаю передплати пань Венґель з Скарборо і Р. Зіп з Амесбурґу. Рівнож долучую свій дар на „Промінь" $5.00. Бажаю всім кріпкого здоров'я та успіху в новім році.

З пошаною
Ольга Семенюк

— — —

Сенді Лейк, Ман.

Висилаю мою передплату на журнал „Промінь" на 1980 рік. Бажаю всім працівникам журнала найкращого здоров'я та успіхів у Вашій праці.

Ваша читачка **Наталя Демчук**

Гамільтон, Онт.

Монтреал

До Адміністрації журнала „Промінь"

Шановна Адміністраторко!

Цим повідомляю Вас, що висилаю суму $70.00 зібраних на передплати журнала. Та буду старатись дальше працювати, щоб не було залеглости на будуче.

З пошаною
Т. Сидоренко, референтка

ПРИ ПРАЦІ ДЛЯ „ПРОМЕНЯ"

Скарборо, Онт. — Відділ ім. Св. Анни,
рефер. Ліза Бот, передплати $165.31
Мирнам, Алта. — Відділ ім. Олени Пчілки,
рефер. М. Митрунець, передплати 120.00
Саскатун — Відділ ім. О. Кобилянської,
рефер. Марія Гарбус, передплати 130.00
і 60.00
Тандер Бей, Онт. — Відділ ім. Доньки України,
рефер. М. Пресунька, передплати 120.00
Едмонтон — Відділ при Катедрі Св. Івана,
рефер. Софія Гриник, передплати 130.00
і 65.00
Транскона, Ман. — Відділ ім. Л. Українки,
рефер. Ґ. Гуменюк, передплати 110.00
Едмонтон — Відділ при Кат. св. Івана,
уступ. голова А. Томнюк 60.00
Оттава — Відділ ім. Л. Українки,
рефер. І. Мушка, передплати 70.00
Норт Бетлфорд, Саск. — Відділ ім. О. Пчілки,
рефер. Кароля Білик, передплати 73.00
Едмонтон — Відділ Л. Українки,
рефер. Л. Островерха, передплати 50.00
Монтреал — Відділ Доньки України,
рефер. Т. Сидоренко, передплати 70.00
Гамільтон, Онт. — Відділ Лесі Українки,
рефер. Анна Корній, передплати 113.00
і 40.00
Йорктон, Саск. — Відділ О. Пчілки,
рефер. Орися Василишин, передплати 38.00

ІНДИВІДУАЛЬНІ ПОЖЕРТВИ КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

М. А. Стахів, Торонто $25.00
К. Савіцька, Монтреал 25.00
Д. Зісяк, Пайн Ривер, Ман. 24.00
М. Котик, Еріксон, Ман. 20.00
Р. Ґовда, Едмонтон 15.00
Ольга Милащук, Монтреал 10.00
Марія Ткачук, Саскатун 10.00
А. Бойків, Келґари 10.00
Марія Кушнір, Вінніпеґ 10.00
Ольга Вишиван, Торонто 10.00
Марія Лібер, Торонто 10.00
Марія Чорній, Едмонтон 10.00
Анна Бойко, Торонто 10.00
Анна Лазарович, Саскатун 15.00
Анна Корній, Бирлінґтон 10.00
Анна Дутчак, Ошава 10.00
Розалія Стечишин, Едмонтон 10.00
М. Лазінчук, Едмонтон 9.00
Марія Квасниця, Давнсв'ю, Онт. 5.00
Текля Кудрик, Ватсон, Саск. 5.00
А. Бойчук, Вестон, Онт. 5.00
А. Клапоущак, Давфин, Ман. 5.00
Стефанія Музика, Тандер Бей, Онт. 5.00
Зіна Денека, Биґар, Саск. 5.00
Ольга Штихно, Лашін, Кве. 5.00
Я. Клемба, Лашін, Кве. 5.00
В. Сташко, Торсбі, Алберта 5.00

По $2.00 склали: Е. Гриньків — Вест Гил, Онт., Т. Косурко — Вест Шор, Онт., С. Кукурудза — Скарборо, М. Пришляківська — Монтреал, Ольга Розум — Ля Салє, Кве., Катерина Деренівська — Поркюпайн Плейн, Саск., Анна Ткаченко — Летбридж, Алта., П. Бойчук, Ґрімзбі, Онт.

ПРИДБАЛИ НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ

Катерина Керлюк, Елфрос, Саск. 2
Марія Метрунець, Мирнам, Альберта 1
Лорна Семко, Саскатун 1
Н. Рудько, Ламонт, Альберта 1
Стела Левко, Канора, Саск. 2
Катерина Деренівська зголосилась безпосередньо.

Вітаємо нових передплатниць в рядах читачок „Променя". Щира подяка тим, що придбали нових передплатниць.

Редакція і адміністрація

ISSN 0380-2140

ЧИ ВИ ВЖЕ НАБУЛИ СОБІ

"UKRAINIAN CANADIANA"

Книга має 12 статтей про мистецтво, кераміку, Різдвяні та Великодні звичаї, куховарство, ткацтво, ношу, танці, писанки, вишивки, літературу, музику та дереворізьбу.

Книга, розміром 8½ на 8½ цалів, гарно оправлена в тверду полотняну оправу з золотим витиском.

Крім 100 стор. статтей, книга має велику бібліографію, понад 100 гарних кольорових фотографій із українських канадських ручних виробів, гарний папір і чистий друк.

ЦІНА В ПРОДАЖУ $12.00.

ПОШТОВА ОПЛАТА 50 центів.

ДРУКОВАНА В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.

Замовлення висилайте на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

A 25, 11024 - 82 Avenue
Edmonton, Alberta, Canada
T6G 0T2